

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3912

UVAŽEVAJTE

Izpe denarne nagrade naše
kampanje
ZENSKE ENAKOPRAVNOSTI
K. S. K. JEDNOTE

PRIDOBIVAJTE

Novo članstvo za odrasli in
mladinski oddelki!

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

"Posluje že 43. leto"

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1922 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1109, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1918.

NO. 43 — STEV. 43

CLEVELAND, O., 27. OKTOBRA (OCTOBER), 1937

LETO (VOLUME) XXIII.

CLEVELANDSKE NOVICE

VAŽNA IZJAVA ITALIJE

Nova slovenska redovnica
Dne 21. oktobra je bila posvečena za redovnico Miss Jean Petkovšek, hčerka obče spoštovane družine Lovrenc Petkovšek. Sprejeta je bila v red "The Poor Claire Nuns." Navzočih je bilo mnogo prijateljev nadarjene Slovenke in družine Petkovšek. Poučevala je več let pri šoli sv. Vida. Čestitke in želje, da bi doživel mnogo srečnih let v redovnem stanu.

Slovenska opereta
Slovensko katoliško pevsko društvo "Lira" priredi povodom svoje 25 letnice dne 21. novembra krasno opereto "Povodnji mož." Prireditelji se vršijo ob 2:30 popoldne v S. N. Domu. Vstopnice je dobiti pri članih društva.

Smrtna kosa

V sredo jutraj dne 20. okt. je po kratki in mučni bolezn umrla v St. John bolnišnici Mary Legan, rojena Travnik. Stara je bila 58 let in je stanovala na 12831 Carrington Ave., v West Parku. Tu zapuščala soproga Johna in 7 odraslih otrok: John Jr., Frank, Mike, Anton, Mary, Ana, Helen in sestro Ano Zupančič ter veliko sorodnikov. Pokopna je bila rojena v vasi Globoko, fara Krka na Dolenjskem, kjer zapuščala brata Antona Travnika in druge sorodnike. V Ameriki je bivala 42 let. Bila je članica društva Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ.

Ob 9:15 minulo sredo dopoldne je preminula ugledna rojakinja Rose Sintič, rojena Stanko, stanujoča na 6301 St. Clair Ave. Umrla je v St. Luke's bolnici, kamor je bila pripeljana dva dni poprej, radi bolezn, ki jo je nadlegovala že nekaj tednov. Rajna je v naselbini mnogim poznana, ker je bila večino vsega svojega življenja v javni službi; več let je po naselbini proučevala in opravljala sanitarno oskrbovanje po hišah za mesto in med našimi ljudmi, tolmačila pouk sanitarnosti v družinah, ki niso bile veče in ki se niso v slučajih potrebe vedele kam obrniti za podporo. Potem je pa stopila v službo firme A. Grdina in sinovi v prodajalno za pohištvo in ostala dolgo let, dokler ni prišla bolehati. Rajna zapuščala tukaj soproga Josepha Sintiča, ki je doma iz Oštrca pri Kostanjevici in hčer Ermo, ki bo v prihodnjem juniju na Western Reserve univerzi graduirala za farmacevtnjo, ter sestro Mrs. Marijo Kenik. Pripomniti je še to, da so družine Sintič in Kenik ves čas vedno stanovale skupaj, kakor da je to ena družina, odkar so jim pomrli starši in svak Frank Kenik. Obenem ima družina Kenik in Sintič tudi svojo farmo v Chardon, Ohio, kjer se je nekaj časa zdravila rajna Mrs. Sintič.

Mrs. Sintič je bila stara 47 let; rojena je bila v Cerkljah pri Krškem. S svojo materjo in sestro je prišla v Uniontown, Pa., ko je bila stara 10 (Dalje na 6. strani)

London, Anglija, 21. okt.—Na seji pododbora nevrmešvalnega odbora je italijanski poslanik Dino Grandi naznanil, da je Italija pripravljena odpoklicati del svojih prostovoljcev, ki se bore na strani generala Franca, toda pod pogojem, da je enako število prostovoljcev tudi odpoklicanih na strani republikancev. Delegati pa z italijanskim pogojem nikakor niso zadovoljni, kajti ako so odpoklicani vsi tuji prostovoljci, ki se bore na vladni strani, bi Italija odpoklicala le malo svojih vojakov. Inozemski opazovalci namreč cenijo število italijanskih vojakov na fašistični strani na 100,000, medtem ko imajo republikanci komaj 15,000 tujih prostovoljcev.

LISTNICA UREDNISTVA

Canonsburg, Pa. — Že neštetokrat smo povdarjali, da se v listu ne sme oglaševati prireditelji "Bingo party," ker je to od poštne oblasti prepovedano.

Star Jednotar, Gilbert, Minnesota. — Dopisov brez podpisa ne priobčujemo.

Clanica, Berwick, Pa. — Vaš obširen dopis bomo primerno skrajšali in ga priobčili z zahvalo v prihodnji izdaji. Vsa stvar je za javnost preveč osebna.

Prošnja do dopisnikov: Nekateri dopisniki nam pošiljajo svoje rokopise narejene na stroju in preveč stisnjene, vsled česar je nemogoče narediti kak popravek med vrstami. Pustite torej med vrstami več prostora (double space).

PREMEMBA ŽE OGLAŠANIH PRIREDITEV

Za 31. oktobra določeno Halloween party Kay Jay boosterjev, Canonsburg, Pa., se bo opustilo iz gotovih vzrokov; namesto iste priredijo omenjeni boosterji dne 7. novembra svojo družabno zabavo in neke vrste igr (party).

Društvo Presv. Imena cerkve sv. Janeza Vianneya, Detroit, Mich., ne priredi svoje party 29. oktobra, pač pa dne 5. novembra v Hostess Cake dvorani na 12th St. in Oakman Blvd.

Važno! Društvo sv. Jeronima št. 153 Strabane, Pa., priredi v društvu dvorani Vau-derville v 15 dejanjih ali prizorih.

P.S.—Koncert in ples priredi pevsko društvo "Adria," Euclid, Ohio, dne 21. novembra zvečer v Slov. Nar. Domu na Reher Ave.

PRVA AMERIŠKA SVETNICA

Castle Gandolfo, Italija. Dne 26. oktobra bo storil papež prve korake, ki bodo morda dovedli do proglasitve prve svetnice v Združenih državah ameriških. Tega dne bo namreč predloženo ime sestre Franciske Saverije Cabrini, nune reda Presv. srca Jezusovega, kot kandidatkinje za svetnico. Omenjena je umrla leta 1917 v Chicagu.

40-LETNICA NAJSTAREJŠEGA SLOVENSKEGA DRUŠTVA V NEW YORKU

Prihodnjo nedeljo, dne 31. oktobra bo proslavilo prvo ali najstarejše slovensko podporno društvo v Greater New Yorku, društvo sv. Franciška Serafinskega št. 46 KSKJ. svojo štiridesetletnico, o kateri smo v zadnjih številkah Glasila že bolj obširno poročali. Posebno vabilo in program sta objavljena tudi danes na 5. strani.

Za danes navajamo na tem mestu kratko zgodovino navedenega društva, pri vrhu je pa slika sedanjega odbora in sicer so v prvi vrsti (sedeči) od leve na desno: Miss Kati Kepec, zapisničarka; Jerry Koprivšek, Jr., tajnik in blagajnik; Rev. Edward Gabrenja O. F.M., duhovni vodja; John Cvetkovich, predsednik in Miss Mary Kerch, nadzornica.

Gornja vrsta: Anthony Svet, nadzornik; Ant. Merčun, podpredsednik in Valentin Paulič, nadzornik.

ZGODOVINA DRUŠTVA
Zgodovino tega društva bi se moralo razdeliti v dva dela: v staro, ali od ustanovitve do 1. marca 1. 1918. in v novo: od 26. aprila 1. 1918. do danes.

Vzrok temu je ta, ker je bilo označeno društvo skoro dva meseca (od 1. marca do 26. aprila, 1918.) iz Jednote suspendirano zaradi nekaj splot pri društvu.

Kakor znano, ima naša K. S. K. Jednota v Greater New Yorku, največjem svetovnem mestu, štiri svoja društva, dva moška in dva ženska. Društvo sv. Jožefa št. 169 v Clevelandu, O. se vedno bolj in bolj zaveda svoje časti, da je največje slovensko društvo v Ameriki; ima svoj športni klub, svoj klub boosterjev, svojo lastno godbo in svoje kadete. Zadnji čas so dobili kadete krasne uniforme in se je iz njih skupine ustanovil odsek trobentačev (buglers), ki jih je že 28. Radi bi jih enkrat videli v kakem skupnem nastopu korakati po cesti pred društveno godbo!

Kakor vsako leto, tako pri-

rednjo nedeljo, dne 31. oktobra bo proslavilo prvo ali najstarejše slovensko podporno društvo v tem mestu; ustanovljeno je bilo na praznik naših slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda dne 5. julija leta 1897. povodom prvega slovenskega misijona v New Yorku, katerega je vodil Rev. Fr. S. Košmerl. Prvi člani in ustanovniki so bili: Jos. Rems, M. Zobec, Karol Vremšak, Dragotin Adamič, Frank Gole, Al. Ausenik, Jos. Rojanc, Frank Zelenc, Luka Pavli, Ivan Bučar, Anton Bugar, Al. Česark in Jos. Kobe. Pri društvu je še samo brat Ausenik, zadnji štirje so prestopili kasneje k društvu št. 57.

Prvi odbor je bil sledeči: Jos. Rems, predsednik; M. Zobec, tajnik; Fr. Zelenc, blagajnik.

Društvo je zborovalo nekaj let pri rojaku Fr. Gule v hotel "Florence" na Atlantic Ave. v Brooklynu; ker to je bilo leta 1897. edino in prvo shajališče Slovencev iz New Yorka in Brooklyna. Rojak Fr. Gule je zatem svoj hotel prodal in se preselil v državo New Jersey.

Iz Brooklyna se je potem društvo preselilo k Ignac Neumayerju v New York na II. Ave.; a tudi tam ni ostalo stalno vsled premajhne dvorane nad "Nacelnovo" restavracijo. Zadnje zborovanje v Koenigovi dvorani na 4. cesti v New Yorku in tu se je vršila zadnja seja dokler ni bilo društvo za nedoločen čas iz Jednote suspendirano.

Pri tem

je pomenljivo, da je bil vsa leta, od ustanovitve do suspendacije društva, torej celih 21 let društveni predsednik Mr. Jos. Rems, ki je opravljal tudi dva termina urad II. tajnika ali zapisničarja pri K. S. K. Jednoti. Zadnjih 13 let živi v Mostah pri Ljubljani, pa se je po tolikem času baš minul teden vrnil nazaj v Ameriko na kratek obisk torej bo lahko navzoč na 40 letnici društva.

Društvo je bilo zopet nazaj v Jednoto sprejeto 26. aprila 1. 1918 z dvanajsterimi člani in članicami. V tedanji odbor so bili izvoljeni sledeči: Peter Petek, predsednik; Josip Merčun, tajnik; Jernej Habjan, zastopnik. Društvo je pričelo zborovati v cerkveni dvorani na St. Marks Pl., New York, kjer še danes zboruje.

Od istega časa naprej živijo kot vsako drugo društvo. Leta 1930 je pristopilo v bolniško centralizacijo.

Tudi navedeno društvo je v depresiji zgubilo veliko svojega članstva; pomagalo je svojim članom iz blagajne kolikor je moglo. Danes šteje to društvo 51 čl. aktivnega in 19 čl. mlad. oddelka.

Sedanji odbor je označen pod gornjo sliko. Pri tem je pomenljivo dejstvo, da predseduje brat John Cvetkovich temu društvu že 17. leto, ozir. od leta 1920 z izjemo 1. 1925. Uredništvo Glasila izraža tem potom temu društvu svoje iskrene čestitke.

NEKAJ NOVEGA PRI NAŠEM NAJVEČJEM DRUŠTVU

Društvo sv. Jožefa št. 169 v Clevelandu, O. se vedno bolj in bolj zaveda svoje časti, da je največje slovensko društvo v Ameriki; ima svoj športni klub, svoj klub boosterjev, svojo lastno godbo in svoje kadete. Zadnji čas so dobili kadete krasne uniforme in se je iz njih skupine ustanovil odsek trobentačev (buglers), ki jih je že 28. Radi bi jih enkrat videli v kakem skupnem nastopu korakati po cesti pred društveno godbo!

Kakor vsako leto, tako pri-

redi navedeno društvo tudi letos na dan pred Zahvalnim dnevom svojo redno veselico; to se vrši dne 24. novembra v Slovenskem domu na Holmes Ave. Letos bo nekaj posebnega na tej prireditvi!

Veliko zanimanje je zadnji čas zavladalo med članstvom omenjenega društva tudi za redne mesečne seje; vedno več članov in članic prihaja na iste ne samo iz naklonjenosti do društva, ampak še vsled nekega drugega privlačnega vzroka. Eden izmed navzočih

srečnih na prihodnji seji bo dobil lepo denarno svoto \$27 iz tozadnega sklada. V resnici, za toliko dolarjev je pa že vredno iti na sejo!

POGON NA ŠOLE

V mestu Buenos Aires, Argentina so oblasti pred nekaj dnevi vpriporile pogon na sedem židovskih šol, kjer se je mladino med drugim podučevalo tudi o komunizmu. Vse take knjige so bile zaplenjene.

RAZNE KRATKE VESTI

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

—Ameriška vlada bo prodala svoj največji parnik "Leviathan," in sicer za staro železje. "Leviathan" je nosil pred vojno ime "Vaterland" in spadal Nemčiji; zgrajen je bil l. 1913; stal je \$8,000,000, pa ga je Amerika tekom vojne zaplenila za prevoz svojega vojaštva v Francijo; prodan bo za \$1,250,000.

—Več kongresmanov izdeluje za prihodnje izredno zasedanje resolucijo za sprejem amandamenta k ustavi glede napovedi kake vojne. Zedinjene države bi ne mogle napovedati kake vojne razven ako je za isto ljudstvo potom splošnega glasovanja z večino glasovalo.

—Meseca oktobra so večino vse delnice na newyorški borzi v ceni padle; nekatere celo za 60 odstotkov; pri tem so zgubili lastniki delnic okrog 17 milijard dolarjev.

—Splošno žensko volilno pravico se je uvedlo te dni na Bolgarskem, vendar ne bodo smele voliti samice, pač pa omožene ženske, vdove in ločene v starosti od 21 let naprej. —Najbolj nevarna prometna cesta v Clevelandu, O. je naša St. Clair Ave. Letos je bilo na tej cesti od avtomobilov ubitih 17 oseb, vseh skupaj širom mesta pa 192.

—Italija je naprosila angleško vlado za \$250,000,000 državnega posojila; Anglija je to prošnjo zavrnila.

—Ameriški državni tajnik Cordell Hull je bil 21. oktobra časten gost kanadske vlade. V Ottawi so Hullu priredili priskrben sprejem.

—Sovjetska vlada namerava iz Rusije izgnati vse nezaželjene tujce vsled preobsežnega vohunstva med njimi. V prvi vrsti bodo deportirani Italijani.

—Dne 25. oktobra je bil pred okrajnim sodiščem v Clevelandu, O., spoznan krivim zarote in podkupovanja uradnik tesarske unije št. 1108 Harry Barrington, ker je izsiljeval podkupnino od kontraktorjev. V državni ječi bo moral vsled tega prešedeti od 3 do 15 let.

—Dne 23. oktobra je storil v državi Michigan in veljavni zakon, da morata predložiti ženin in nevesta potrdilo od preiskovalnega zdravnika, da sta zdrava.

Dne 22. oktobra je pri Mason City, Iowa, na nekem križišču tresčil brzovlak Rock Island železnice v šolski bus; 10 dijakov višje šole je bilo na mestu ubitih 20 pa nevarno ranjenih.

—V Washington, D. C. so dne 24. oktobra h konferenci sestali zastopniki C.I.O. organizacije in A. F. of L. Zastopnike je v imenu vlade pozdravila delavska tajnica Fr. Perkins in Warren Madden, predsednik Narodnega delavskega odbora.

—Naša sedanja kampanja ženske enakopravnosti traja do konca leta, torej ne odlašajte do zadnjega!

Novi grobovi: V Krašnji je umrla posestnica in trgovka Marija Lipovšek. — Pokopali so Karla Jurčoviča, trgovca v Slatini Radenci. — V Šiški je odšel v večnost vodni monter Vidic Lovro. — V Škofji Loki je zapustil solzno dolino Eduard pl. Preissig. — V celjski bolnišnici je zaspal v Gospodu crožniški podnarednik v p. Grček Simon iz Zbelovega pri Poljčanah. — V Dravljah so pokopali vseučilišnico Smrtnik Alojzijo. — V Kostelu pri Kolpi je umrl posestnik Anton Briški. — Pri Sv. Jakobu ob Savi so položili v grob tamšnjega šolskega upravitelja Aničiča Josipa. — V Ljubljani so umrli: redovnica s. Valentina Ključevšek iz Svibna pri Radečah, žena finančnega inšpektorja v p. Netka Gogala roj. Splichal, soproga uradnika drav. finančne direkcije Leopoldina Šetina, tovarnar Karel Binder in Berce Elizabeta roj. Perko.

Minister dr. Krek je bolrocal 15. otroku. Fran Kukavica, skladiščnik pri trvdri Kastele in drug v Ljubljani, je bil zopet deležen velikega otroškega blagoslova. V ženski bolnišnici mu je žena porodila zdravo hčerkico, ki je že 15. otrok v družini. V domači kapeli bolnišnice je g. kurat Slana krstil novorojenko. Za botra je bil pri krstu minister dr. Miha Krek, ki se je pripeljal z izšanskega prosvetnega tabora. Novorojenki so dali ime Terezija-Cvetka, ki je edina hčerka v tej družini, ko je sicer mati rodila same sinove. Od teh jih živi 11.

Spominsko plosčco so odkrili v nedeljo 3. okt. v Stari Loki prostovoljcu inž. Ivanu Gosarju. Bil je med vojno ustrelen, ker se je boril proti Avstriji. Ni hotel, ko so ga ujele, podpisati zapisnika, s katerim bi se odrekel prostovoljstva, kar bi mu bilo prineslo oprostilno sodbo.

Z 51 tisočniki pobeogni. Železniški sluga 54 letni Ostrež Josip v Zalogu pri Ljubljani, je nesel te dni postajni denar iz Zaloga na pošto k Dev. Mar. v Polju. V gozdu pred Poljem je Ostreža neznan razbojnik udaril s kolom po glavi in očesu. Ostrež je izgubil zavest. Ko se je zavedel, ni bilo več pri njem torbice z 51 papirnati tisočniki. Ostrež je imel še toliko moči, da je roparsko tatvino sam javil službojočemu uradniku. Ostrež so odpeljali v bolnišnico in v isvi njegovo zdravje na nitki. Pristopne oblasti so ukrenile vse, da razbojnik pride pravici v roke. Bo težko kaj. V Zalogu in okolici namreč ne manjka ljudi, ki taka in slična dejanja pred oblastjo skrivajo in razbojnike ščitijo.

Kje doživljajo v Jugoslaviji največjo starost? Ta srečen kraj je Banat. Kljub temu je doživelo v zadnjih tisočih let samo deset ljudi starost 150 let. Od teh je bil naravnost neverjetno star neki Tomas Karin, ki je živel 207 let. (Dalje na 6. strani)

DRUŠTVENA NAZNANILA

Društvo sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind.

Na redni seji z dne 4. oktobra t. l. mi je bilo naročeno, da objavim v "Glasilu" nekatere važne sklepe.

V prvi vrsti mi je predvsem dolžnost poročati, da nam je kruta smrt izrgala iz naše srede nadvse agilnega, vestnega, poštenega in vernega člana našega društva in obenem aktivnega predsednika brata John Skoda st. Bolj podroben življenjski opis br. John Skoda bom poročal v kratkem.

Br. Jacob Stergar, dosedanji podpredsednik je bil avtomatično imenovan predsednikom in bo obdržal ta urad do tekočega termina.

Vsled društvenih pravil se mora na novembrski seji nominirati odbor za leto 1938 po načrtu katerega smo imeli v veljavi lansko leto. Zato je moja dolžnost naznaniti potom "Glasilu" vsemu članstvu, da se bo na prihodnji seji dne 8. novembra t. l. nominiralo kandidature za novi odbor; torej je dolžnost vsega članstva, da se te seje gotovo udeleži, da bo mogoče izvoliti dober in agilen odbor za leto 1938.

Društvo je že na več sejah razpravljalo glede blagoslovitve nove društvene zastave. V soglasju z g. župnikom se je slavnostna prireditev v ta namen preložila za nedoločen čas, to pa radi tega, ker je nova odredba g. škofa glede najemne cerkvene dvorane še nerazjasnjena, v kolikor se tiče slovenskega podpornega katoliškega društva.

Dalje nam je g. župnik Somes naznanil, da namerava preurediti društveno zborovalno sobo v stari šoli tako, da bo odgovarjala vsem potrebam in da bo pravi užitek priti k rednim mesečnim sejam. Prenavljajna dela so se že pričela in v kratkem bomo začeli s pokladijem hrastovega poda, katerega bomo nekateri člani društva položili brezplačno. Stene so že sedaj vse lepo prebarvane; g. župnik je nabavil zelo lepe in krasne električne svetilnice, kar bo v velik kras dvorane. Dalje se bodo udeležili spominske plošče, na katerih se bo vpisalo vse dosedaj mrtve člane in članice društev, ki zborujejo v cerkveni dvorani. Nabavilo se bo tudi novo pohištvo in napravilo se bo veliko omaro za shranjevanje društvenih zastav. Ženska društva bodo pa naprosena, da napravijo primerne zavese na okna.

Dalje tudi prosim, da tisti, ki imate kakšne zgodovinske slike, to so slike gotovih društvenih prireditev, ustanovnikov društev, raznih pogrebov članstva itd., da mi jih izročite, da jih zamoram potem v sejni sobi razobesiti, kar bo napravilo sobo res bolj zgodovinsko važno. Ko bo enkrat soba dovršena, potem bodo dobili predsedniki društev ključke od sobe, tako da bo soba potem vedno v redu in snagi, kot je to potrebno. Društvo sv. Alojzija se g. župniku zelo zahvaljuje, ker je sam podvzel ta načrt.

K sklepu ponovno prosim vse članstvo, nikar ne pozabite priti na prihodnjo mesečno sejo dne 8. novembra.

Z bratskim pozdravom,
Frank Velikan, tajnik.

Društvo sv. Roka, št. 113, Denver, Colo.

Smrtna kosa — Vabilo na sejo
Poročati moram žalostno vest, da je Herman Brozovič, član našega društva dne 12. oktobra po kratki in mučni bolezni, za vnetjem možganske mrene v Gospodu zaspal.

Pokojnik je bil rojen tukaj v Denverju dne 22. februarja

1920 in je prestopil iz mladinskega oddelka dne 5. decembra 1936 v aktivni oddelk. Bodi mu ohranjen blag spomin! Lahka mu bodi rodna gruda! V imenu društva izrekam preostalim naše iskreno sožalje.

Zaen vabim naše članstvo na prihodnjo sejo dne 8. novembra, da se iste v velikem številu udeležite, ker moramo izvoliti tri zastopnike za glavno zborovanje tukajšnjega Doma slovenskih društev, ki se vrši dne 5. decembra t. l.

Nadalje, kdor želi kandidirati za oskrbnika tega doma, se lahko javi predsedniku doma na 4759 Pearl St., ali pa pri tajniku doma na 4464 Washington St. in sicer pisnim putem pred konvencijo.

Torej vas še enkrat opominjam, da ne pozabite prihodnje seje dne 8. novembra!

S sestrskim pozdravom,
Bostjan Zudarsich, tajnik.

Društvo sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Tem potom naznanjam članicam našega društva, da je smrt že zopet stegnila svojo roko v naše vrste in vtirgala nit življenja eni izmed naših sester, in sicer dobro poznani Rose Sintich. Ranjka zapušta žalujočega soproga in hčerko Ermo ter sestro Mrs. Kenik in več drugih sorodnikov, kakor tudi veliko prijateljev in znancev. Zapustiti je morala to solzno dolino v najlepših letih življenja, stara je bila 47 let. Ker je bila vedno dobra napram svojim bližnjim ji bo Bog gotovo dal dobro plačilo. Žalujejo ostale pa naj tolaži zavest, da nam sveti križ govori, "da se enkrat snidem vsi skupaj nad zvezdami." Društvo sv. Marije Magdalene vam dragi sorodniki umrle Rose Sintich izraža svojo sočutno sožalje. Tebi, draga sestra Rose Sintich, pa naj Bog da večni mir in pokoj! Večna luč ti naj sveti. Me, Tvoje sestre. Te bo smo spominjale v svojih molitvah.

Naznanjam tudi našemu članstvu, da ker bom ravno v okolici se bom v petek 29. oktobra nahajala v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida med 6:30 in 7:30 v svrhu društvenih zadev.

Seja našega društva se vrši v ponedeljek 1. novembra. Prosi se članstvo, da se iste udeleži v večjem številu, ker je glasovanje glede Jednotinega doma na dnevnem redu.

V nedeljo 7. novembra pa ima naše društvo svojo veselico z igro v Knausovi dvorani. Zabeležite si ta dan že danes, da tedaj nikamor drugam ne pojdete, kakor na igro in veselico našega društva.

Sestre, kampanja je še v teku! Sedaj te zadnje mesece storimo svojo dolžnost! Vsaka izmed nas naj pridobi vsaj eno novo članico!

Pozdrav,
Marija Hochevar, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Vabilo na veselico

Tem potom naznanjam članicam našega društva sklep predzadnje seje, da priredimo veselico v prid društvene blagajne, ker gre ista že bolj h koncu; koncem leta bo treba marsikaj poravnati za društvo. Veselica se vrši dne 30. oktobra zvečer na takozvani Hal-loween dan.

Zdaj vas pa cenj. sestre prav lepo vabim, da se udeležite te prireditve in pomagajte vsaka po svoji moči do boljše uspeha. Ne izgovarjajte se: "Jaz ne grem, saj bo drugih dosti!" Kar za enkrat se udeležite in pridite vse! Pripeljite tudi svoje močiške seboj, pa nas bo dosti skupaj kakor ka-

ka lepa družina.

Na taj veseli bo sviral znani slovenski orkester iz Mt. Iron, Minn., ki pravišava vse najbolj vesele in prijetne plešne komade tudi za Slovence.

Nadalje vlijudno vabimo vse cenj. rojake in rojakinje iz Eveletha in bližnjih naselbin na to našo veselico; ob priložnosti vam bomo akušale naklonjenost povrniti; saj vstopnina ne bo visoka, samo kvoderek (25c) za moške in ženske. Za to vstopnino boste lahko plesali cele tri ure po mili volji.

Ponovno vse skupaj prijazno vabim na našo veselico prihodnjo soboto zvečer.

S pozdravom,
Gabriela Masel, tajnica.

Društvo Marija Pomoč Krist., št. 165, West Allis, Wis.

Naznanjam vsem članom in članicam našega društva sklep zadnje mesečne seje, da se korporativno udeležimo desetletnice podružnice št. 12 SZZ. v nedeljo 31. oktobra v Harmonie dvorani. Zbiramo se pri sestrski Mrs. Windishman ob 2. uri popoldne. Torej prosim in vabim naše članstvo, da se udeležite omenjene prireditve.

Vse članice so tudi vabljenе na prihodnjo sejo 7. novembra. S sestrskim pozdravom,
Frances Hagan, tajnica.

Društvo sv. Družine, št. 207, Maple Heights, Bedford, O.

Vabilo na veselico
Tem potom se naznanja vsem članom in članicam našega društva, kakor tudi drugim, da naše društvo priredi veselico dne 30. oktobra zvečer v Slov. Nar. Domu, 5050 Stanley Ave., Maple Heights.

Ker je to prva društvena prireditev v novem domu in ker gre gotova svota od preostanka v sklad nove cerkve sv. Lovrenca, se prosijo vse članice, kakor tudi drugi občinstvo, tako tudi sosednja društva, da nas obiščete ta večer in tako nam pripomorete do boljše uspeha.

Veselični odbor je pripravljen da vam najboljše postreže, in za plesalstvo bo igrala vsem znana izvrstna Novak-Hojer godba; kjer pa ti fantje igrajo, se pa pleše čeravno se kakšni podplati strga.

Se enkrat vabimo da pridete od blizu in daleč dne 30. okt. k nam v Maple Heights ker ne bo vam žal.

S sestrskim pozdravom,
Antonia Kastelic, tajnica.

Društvo sv. Kristine, št. 219, Euclid, O.

Vabilo na društveno veselico
Nikar ne mislite, da smo morda že zaspali, ker se nisimo nič oglašili že toliko časa. Meseca maja smo imeli zadnjo prireditev, potem smo pa malo počivali in dopise drugih brali.

Toda v nedeljo, dne 7. novembra bomo pa imeli zopet našo društveno prireditev, neko igro in ples. Torej le glejte dragi mi člani in članice, da se udeležite te veselice polnoštevilno in da pripeljete seboj tudi svoje prijatelje, da se bodo z nami vred veselili. Pridite vsi, stari in mladi v družbi svojih znancev; to bo naša zadnja letošnja prireditev. Igral bo Peconov orkester; vstopnina samo 25c.

Za našo 10. letnico ste bili precej popustljivi in povrnili; torej zdaj, 7. novembra je še prilika, da pokažete svoje zanimanje za društvo. Ako boste tudi sedaj tako ravnali kakor na 10. letnici, potem ne držite svoje slovesne obljube ob pristopu v društvo, da boste vedno delovali v korist društva. Ali mislite, da s takim početjem škodujete gotovim osebam?—Ne! Pač pa samim sebi.

Vsaka društvena prireditev

ima svoje težkote. Končni uspeh iste je vseh snakopraven. Proč s strankarskimi nazori, katere goji par naših članov! V slogi je moč, in če bomo delovali iz ljubezni do društva, bomo dosegli zaželjeni uspeh.

Prijazno vas vabim, da pridete na prihodnjo sejo dne 14. novembra, da bomo videli, da se nismo zastoj trudili za našo veselico.

Ponovno apeliram na vas, da se udeležite naše prireditve dne 7. novembra v šolski dvorani pri sv. Kristini zvečer ob 7:30.

S sestrskim pozdravom,
Terezija Zdegar, tajnica.

Društvo sv. Križa, št. 226, Cleveland, O.

Na naši zadnji seji smo se pogovarjali glede desetletnice društva, katere bomo praznovali dne 29. januarja 1938 v Slov. Nar. Domu. Ker je bila pa bolj slaba udeležba, zato vas pozorjam, da pridete polnoštevilno na prihodnjo sejo dne 3. novembra, da se kaj več o tem pogovorimo. Dvorano za to slavnost ali veselico se je lahko dobilo, samo da bi se dobilo vse članstvo našega društva in naše prijatelje, pa bomo dosegli zaželjeni uspeh. Torej idimo vsi takoj na delo, saj nas ni tako malo! Desetletnica društva se ne vrši pogosto. Za tako prireditev s moramo vsi domeniti; torej naj vsak pove na prihodnji seji svoje mnenje da se ne bo potem godrnjalo če bo kaka denarna kazen na članstvo za neudeležbo naložena.

Na prihodnji seji imamo tudi važno volitev ali glasovanje glede novega Jednotinega doma kakor ste o tem zadnje dni že večkrat čitali v našem Glasilu.

Zaen bi vas tudi prosil, da ste bolj točni v plačevanju assessmenta. Na naši letni seji je bilo sklenjeno, da se ne sme za nobeno več iz blagajne zalagati. Vpovečajte to in se ne zanašajte, da bo že tajnik za vas založil. Tega pa nihče ne pomisli! Če ima tajnik denar ali ne da bi za druge plačeval?!

Ker se bliža konec leta, bom moral račune zaključiti; torej se ni treba kregati in ne meni zameriti če bo morda kdo izmed zaostankarjev v suspendiran; tega se bom vestno držal po sklepu zadnje letne seje.

Končno vas tudi prosim in vabim, da se udeležite prihodnjo nedeljo, dne 31. t. m. društvene sv. maše v cerkvi sv. Vida, kakor je bilo v nedeljo oznanjeno. V nedeljo je god patrona našega društva.

S pozdravom,
Anton Klančar, tajnik.

DOPISI

SMRTNA KOSA

Butte, Mont. — V naši naselbini je umrla mlada in dobra dekle Miss Elsie Petrovich, stara komaj 22 let, ki je podlegla zastupljenju krvi zaradi gumijastih čevljev, katere je uporabljala pri delu v Hensen Packing Co. Gumijasti čevlji je je odrgnil nogo in tako je prišlo do zastupitve. Po par mesecev strašnih bolečin je izdihnila svojo mlado dušo. Pokopana je bila 9. oktobra ob veliki udeležbi sorodnikov in znancev ter društvenih sester društva sv. Ane št. 208 KSKJ., ker je pokojna spadala v to društvo eno leto. Tako bo njeno zavarovanje vsaj nekoliko pomagalo njeni materi in nekoliko ublažilo strašen udarec. Pač res, ne vemo ne dneva, ne ure, kdaj nas Gospod pokliče. Ob takih prilikah vidimo šele koliko dobroto nam skazujejo društva in podporne organizacije, ko v slučaju bolezni ali smrti prikažejo na pomoč. Zgled, da ne vemo kje in kako nas za-

dene neareča imamo na ravno kar omenjenem slučaju mladega dekleta, ki je morala tako nesprizakovano oditi s tega sveta.

Pokojna zapušta žalostno mater, eno sestro in dva brata, ki žalujejo za njo. Pokopana je bila s sv. mašo iz cerkve sv. Ane in njeno truplo počiva na Holy Cross pokopališču.

Naj bo pokojni večni mir in naj ji sije večna zarja. Žalujem: materi, sestri in bratom, pa naše globoko sožalje.

M. S.

Novice iz Chisholma, Minn.

Chisholm, Minn. — Po dolgem času se zopet oglašam in to pot z lokalnimi novicami, žalostnimi in veselimi. Tukaj namreč je preminul pionir-pokojnik Peter Lakner, star 70 let. Moč je bil mirna duša, in bil eden izmed prvih naseljencev; soproga mu je umrla pred 8 leti, živel je pri svojem sinu Tonetu; naj mu bo lahka ameriška gruda! Takole gredo eden za drugim; zdi se človeku ko se ozira okoli, še posebno ta čas ko listje pada raz dreves, da bomo tudi mi enkrat zaprli in šli v večnost, zato je dragi mi rojaki, kakaj bi se zaničevali eden drugega? ker vendar ta čas, ko še živimo, tako hitro mine. Objemi brat brata, rojak rojaka! Pozabimo malenkosti prepira in pri-sežimo si zastopnost med sabo, kjer smrt trka že na duri; pomni torej "da danes meni, jutri tebi." —

Gladi ljudje, mislim naše tu rojene mladenke in mladeniči, si letos jako obljubujejo zakonsko zvestobo, priča namreč da je letos že okoli 12 parov stopilo pred oltar; torej je razvidno, da je letos bilo malo boljše z delom in rezultat je zakonski jarem.

Naj omenim, da bo Ameriško-Jugoslovanski klub št. 9 priredil vinski trgatve in veselico dne 30. oktobra v Mah-netovi dvorani za člane in članice. Obeta se jako lep večer, saj kadar ta klub naredi kako veselico, se vedno ljudstvo dobro zabava. Zatorej naj vam povem kot je bilo sklenjeno, da vstopnice se ne bo prodajalo po hišah, ampak si jo bo vsak lahko nabavil pri vratih; ako si želite finega večera in razvedrila potem pridite za gotovo.

Dne 7. nov. se zopet prične z oddajanjem Jugoslovanske pesmi in godbe po radio in vsako nedeljo skozi pet mesecev zimске sezone preko WMFG in WHLB, Hibbing in Virginia. Torej zopet dragi mi rojaki mislimo in nameravamo dati javnosti eno užitka skozi dolge in s snegom krite mesece. Bilo je precej govora zakaj ne počnemo že enkrat. Vem, da že nestrpno čakate, ali pomnite, prej ko se začne, prej se konča in tu v Minnesoti v aprilu še sneg pokriva naše breze in led naša jezera; kaj prijazno je ta čas poslušati fine pokskočnice in lepe pesmi, ko vam zunaj burja nateza enakomerno bučanje in meče sneg v obraz. Zatorej pa potrpimo še toliko "bo dlje lušno." Talentit bodo sledeči: Smoltz orkester in Julia, Tamburica iz Hibbinga; Shepeleve sestre in John Balas iz Ely; Turk orkester iz Brookly pri Hibbingu; in Mrs. Dosen in hči iz Chisholma; ti vsi nastopijo prvo nedeljo, to je 7. novembra. Drugo nedeljo, 14. novembra pa nastopijo sledeči: Shukletov orkester in kvartet iz Eveletha; Olga Praznik in nje brat William iz Hibbinga; Ely možski trio iz Ely; Boben orkester iz Aurora; Press bratje orkester iz Gilberta; in Troubador Tamburitza iz Eveletha. Nadalje je tudi odbor te ure sklenil da bo vsak izmed teh talentov v času te sezone vprašan da odstopi eden nastop v prid

novim talentom, tako bomo skušali vsaj v malem dati priznanje in zadovoljiti ljudstvo; sveda, vsak izmed novih talentov se mora preje registrirati pri zolep podpisnem, tisti kateri so že nastopili na radio, bodo imeli prednost, kar je več kot prav. Sveda se drugim tudi ne bo zanikalo, z drugo besedo 10 novih talentiranih skupin bo imelo priliko nastopiti; vsaka grupa po enkrat v sezoni.

H koncu naj se vsem delavcem, delavkam v tem odboru in talentom, sploh vsem, kateri so se udeležili in kateri so delali na pikniku Jugoslovanske radio ure lepo zahvalim; navzlic slabemu vremenu smo naredili lep prebitek, namreč \$945.00 čistega za v ta namen. Sveda, to ne bo zadostovalo; zopet bo treba trkati na dobra srca za pomoč. Srčno bi želel, da se odzovete, saj vsak dar je dobrodošel. Mislim za danes bo dovolj. Pa še ob priliki kaj več. Pozdrav,

Vaš rojak,
Frank L. Tekavtz.

V dokaz naše trditve

Cleveland, O.
Odbor kulturnega vrta, želi tem potom obvestiti javnost glede končnega rezultata z delom in finance našega narodnega vrta.

Bili ste že opozorjeni, da so pričeli dovažati krasne nasade in da je vse delo kamnosekov dokončano, ter da bodo tudi vsi nasadi v teku tekočega in drugega tedna dogotovljeni.

Kajne, da niste tega še pred nekaj časom pričakovali! Vrt se je tako zavlačeval počasi, da ste že mnogi menili, da še letos ne bo nič. Toda, s tem člankom in pismom, ki ga imamo v rokah od našega vrtnarja iz Painesville, O. vas bomo prepričali, da je naš vrt dogotovljen, četudi ne še plačan, kar ni niti strahu da ne bo v kratkem tudi plačan. Ko boste prečitali poročilo in proračun nasadov, boste rade volje sami prispevali za tak dragocen vrt kakoršnega ne bo imela nobena druga narodnost.

Kdor je videl vrt in nasade ko so jih v prvič pripeljali, je vsak občudovaje rekel: "Takega vrta pa ne bo imel nikdo drugi kakor mi Jugoslavlani." "To, kar so pa pripeljali prvič, je bilo šele samo eno tretina od tega, kar bodo pripeljali ta teden. Račun za prve nasade je bil \$710.88. Kar pa še pripeljejo te dni, bo znašal račun še posebej \$1,403.05. In vendar, kdor je videl to kar so pripeljali za \$710.88 je rekel in mislil, da je že več in lepše kakor ima kateri drugi vrt. Ko pa dopeljejo še ostale nasade, bo vrt postal tako krasan, da se ga ne bo mogoče nagledati. Rojaki, ali ni to kar sedaj slišite in berete v vrt v veselje in v radost? Ali ni res to, kar smo vedno trdili, da bo med vsemi vrtovi naš vrt najlepši? Pojdite pogledat sedaj ko sadijo in se prepričajte. Vedite pa tudi, da je to tako vaše kakor katerega drugega Jugoslavlana. Bodite ponosni in nagovorite se ostale, ki še niso ničesar prispevali, da nekaj podare, da bodo deležni tega kulturnega dela in znamenitega vrta.

V računu je cena in vsota za vsak posamezen grm in drevo. Vsega skupaj bo vsajenih 6,223 dreves in grmičja. Le pomislite to število! In vam povemo, da so nekatera drevesa, ki stanejo posamezno po \$25.00, potem se ni čuditi, da znes skupna vsota teh nasadov \$2,113.93.

Vsi nasadi so bili oziroma bodo dogotovljeni natančno po načrtu, ki ga je napravil za naš kulturni vrt g. Viktor Suhadolnik. Odbor kulturnega vrta je že plačal na račun teh nasadov \$500.00, nekaj stotakov pa plače še ta teden, kolikor je pač v blagajni. Za ostalo se pa prosi našo slovensko javnost, da prispeva, da bo končno vrt plačan. Potem bo vrt šele naša

last. Pobiralo se bo še naprej in upamo, da ne bo dolgo, ko bo tudi ta znesek zbran in vrtnar plačan. Drugo je pa plačano vse.

Pojdite, kadar imate čas, v kulturni vrt in prepričali se boste, da niti sami niste pričakovali nekaj tako lepega. Videli boste, da ni bilo škoda žrtve, ki ste jih doprinesli za ta kulturni vrt.

V sredo 27. oktobra bo vrt že povsem zasajen z grmičjem in drevmi. Torej bomo lahko rekli, da je vrt dogotovljen, čeprav ni še plačan. Vrtnar je obljubil, da bo za ostalo počakal še nekaj časa. Treba je gledati, da ne bomo ostali predolgo dolžni, da si bo ohranil slovenski narod kredit.

A. Grdina, predsednik,
Jože Grdina, tajnik,
Marion Kuhar, blagajničarka.

PRELOŽENO SLAVJE NA GILBERTU, MINN.

S pota. — V mojem zadnjem dopisu minulega tedna glede nameravanega banketa o priliki otvoritve spominske dvorane v počast pok. Msgr. Bilbanu, je tiskarski škrtar v datum naredil pomoto. Slavnost bi se imela prvotno vršiti na nedeljo, 24. oktobra, ne pa 21. oktobra.

Glede tega banketa naj bo zdaj omenjeno, da se je datum navedene slavnosti preložilo na prihodnjo nedeljo, dne 31. oktobra; pričetek zvečer ob šestih. Prememba datuma je bila narejena vsled tega, ker se pričakuje več ugodnih govornikov in oddaljenih gostov. Vse kupljene ali prodane vstopnice so torej veljavne za prihodnjo nedeljo, 31. oktobra.

Toliko v blagohotno pojasnilo in ravnanje.

Pozdrav,
Matija Pogorelec.

VABILO NA POLITIČEN SHOD

Lorain, O. — V nedeljo 31. oktobra ob 7:30 zvečer se vrši politični shod pod pokroviteljstvom Slovenskega Državlanskega kluba v Lorainu v veliki dvorani Slovenskega Narodnega Doma.

Govorili bodo kandidati obeh strank, kateri kandidirajo za mestne službe in za katere boste imeli priliko voliti dne 2. novembra t. l.

Po končanem programu sledi ples in prosta zabava.

V ponedeljek večer, 1. novembra ob 7:30 uri se pa vrši seja članov gori omenjenega kluba ob kateri priliki se bodo razdelili "sample ballots" ali vzorci glasovnic; po seji se bo pa serviral prosti prigrizek.

Vljudno vas vabi odbor, da se udeležite obeh teh sestankov v polnem številu in ob enem tudi vaša dolžnost kot državljan, da se udeležite mestnih volitev dne 2. novembra.

Za odbor:
Mary E. Polutnik, tajnica.

V BLAG SPOMIN

V raznih listih je bilo že poročano o smrti mojega nepozabnega moža

JOHN-a DRASSLER-ja

ki je v tej naselbini preminul pred enim letom (1. novembra 1936) v starosti 65 let.

Če tudi poteka leto kar ga krije črna zemlja, toda rane v mojem srcu še niso vsled tuge zaceljene; so še vedno sveže. Srce mi še vedno krvavi vsled izgube mojega najdražjega zakonika na svetu. Srce mi je še vedno zagrnjeno v črni pajčolan žalosti. Spomin na dragega mi soproga še ni obledel, ampak bo ostal v mojem srcu do zadnjega vzdihljaja.

Priporočam ga vsem v molitev in blag spomin.

Žalujoča soproga:
Anna Drassler, in otroci.

Bradley, Ill., 27. oktobra 1937.

DR. TINE DEBELJAK:

RAZVOJ SLOVENSKEGA ČASNIKARSTVA

Ljubljana, 1. sept. — Danes se odpira jesenski Ljubljanski velesejem, na katerem bo kot glavna privlačnost velika zgodovinska novinarska razstava, ki jo prirejajo slovenski novinarji ob priliki 140 letnice prvega slovenskega časnika, ob priliki 30 letnice svoje stanovske organizacije ter ob priliki blagoslovitve vogelnega kame-na za zgradbo Novinarskega doma v Ljubljani. Trije jubileji so se tako združili. Toda za celokupni narod največjega pomena in značaja je brez dvoma častitljiv jubilej slovenskega časopisja, ki ga je poklical v življenje Valentin Vodnik, naš preporoditelj, z osnovenjem "Ljubljanskih Novic" leta 1797. Vodnik je oče slovenskega modernega novinarstva, in od njega sega tradicija slovenskih listov, ki so se tekom 140 let razrastli v mogočno drevo. Neumorni naš bibliograf g. ravnatelj dr. J. Šlebin-ger je prav v najnovejši novinarski bibliografiji, ki je izšla kot katalog k današnji razstavi, našel 1074 slovenskih listov, kar je za tako majhen narod, kakor smo Slovenci, veliko število!

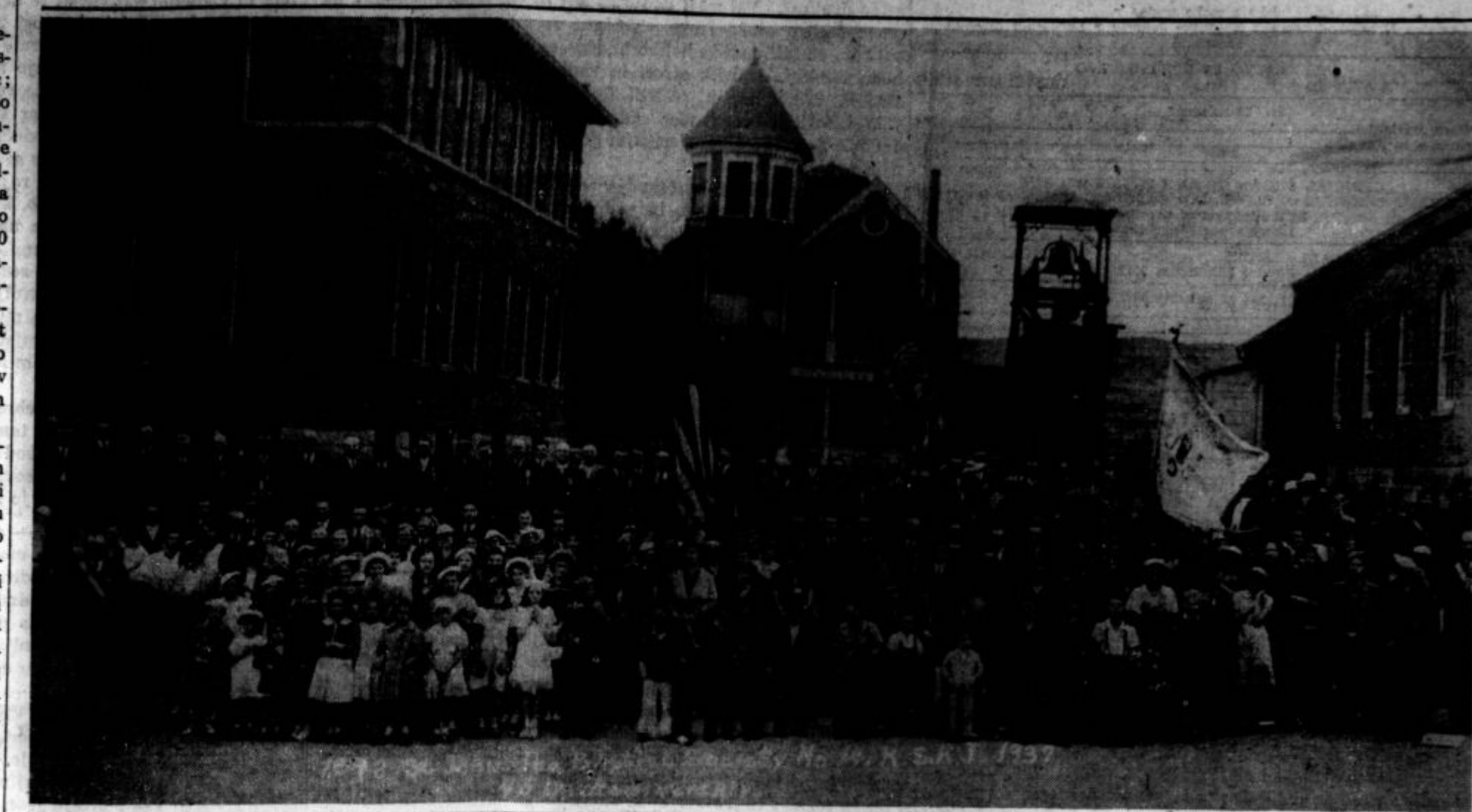
Ne rečemo, da pred Vodnikom ni bilo novinarstva pri nas. Toda to je bilo primitivno, sporadično in večinoma nemško in se je javljalo — kakor opisuje v svojem članku Ante Gaber v slavnostni publikaciji — v raznih oblikah, nemih glasnikih (zimzelen, brljan), po kresovih, govorjenih "novinah," potovkah, desetih bratih, narodnih pesmih, podobah itd. Nato šele so prišla pisma, ter v protestantskih časnikih novice in anekdote v prvih spisih naših protestantov, tako da imenujejo že Trubarja — "prvega novinarja" (Rupel), ki je dal Slovincem prvi slovenski časopis "Ta slovenski kalendar," če koledarje štejemo med periodične izdaje, kamor spadajo časopisi. Jurij Kisil, graščak s Studenca, je izdal v nemškem jeziku potopis Črčke iz turških časov in tudi letake z nekrologom ubitemu grofu Auerspergu, kar naši novinarji smatrajo ga prve novine domačina pri nas (seveda v nemščini). Izhajali so posamezni letaki o razmerah pri nas in drugod, oglašili in pesmi, največ novic je napisal v svoji knjigi Valvazor, vse seveda v nemščini. Take nemške novine so bile napovedane že za časa turške oblege Dunaja, toda leta 1707 so v resnici v Ljubljani že izšle "Wochentliche Ordinari Laybacher Zeitungen." Tako se gornjim trem jubilejom pridružuje še ta, da na tej razstavi praznujemo tudi 250 letnico najstarejšega ljubljanskega časopisa, seveda nemškega. Temu je sledil še tednik o kmetiskem vprašanju, potem razni napisi pri raznih prigodnicah, dokler ni leta 1797 prišla vrsta na prvi periodični redni slovenski časopis "Ljubljanske novice," katerih program je dobro zajet v pesmi, ki je ponatisnjena že v prvi številki, 3. januarja.

Naslov Novicam je bil: Lublanske novice od svih krajov celiga svejta v leiti 1797. Vendar začetne inu natisnene per Joannezu Fridrihu Eger na Polanah Nro. 3. Ves čas izhajanja so opisovale domače in tuje kraje, zunanjo politiko in domače dogodivščine ter prinajše še uradne razglase, čistile jezik ter navduševale kmete za lepoto slovenske zemlje in njeno poznavanje. Tako je ta list dvakrat tedensko (pozneje enkrat) poročal o vseh dogodkih, kot je naloga časopisa, obenem pa z njimi najmočnejše budil narodno zavest. Toda časniarska konkurenca od strani nemških — dunajskih in ljubljanskih časopisov (Lai-

bacher Zeitung) — je bila prevelika in Vodnik premalo časniarsko spreten kramljavec; prišla so nasprotja z založbo in izobraženci, ki so brali nemške časopise, zaradi česar je Vodnik leta 1800 odstopil uredništvo Janezu Sušniku, ki pa je bil še manj novinar, ter so tako "Novice" konec leta 1800 prenehale izhajati, bržkone zaradi premajhnega števila naročnikov. Od leta 1801 so vodili Slovence v politiki zopet samo nemški časopisi, ki pa so od časa do časa sprejemali v goste tudi slovenske zadeve in Slovence v slovenskem jeziku.

Tak je bil začetek slovenskega časopisja v času poostrenih cenzurnih predpisov zaradi francoskih prekucij. V času 43 let je bilo odslej slovensko novinarstvo gost pod tujo streho. Sicer so pisatelji izdajali zbirke pesmi, pisali knjige in molitvenike, izdajali celo izrazito svetovljanski pesniški almanah "Kranjsko čbelico" (od 1830), toda o slovenskih tekočih zadevah so pisali le nemški, dasi čestokrat slovenskemu kulturnemu razvoju naklonjeni časopisi ("Der Aufmerksame" v Gradcu, "Illyrisches Blatt" v Ljubljani, v katerem je Prešeren priobčeval svoje pesmi, "Carinthia" v Celovcu, kakor tudi "Kaerntnerische Zeitung," "Carniola" v Ljubljani itd.). Za časa francoske zasedbe je francoski uradni list "Telegraph officiel" pisal mnogo o slovenskih deželah (Nodier) ter priobčeval tudi Vodnikove pesmi (Ilirija oživljena). Toda vse to je bilo samo gostovanje, ki so se ga Slovenci zavedali, zato so večkrat poizkušali ustanoviti slovenski časopis, ki naj bi nadaljeval tradicijo "Lubljanskih novic." Že leta 1824 so nekateri duhovniki (Cigler, Andrioli, Holzapfel), ki so jih podpirali pisatelji kot Slomšek in Jarnik, prosili za dovoljenje takega časopisa, ki ga jim pa Avstrija ni dala (deloma zaradi škofove negativne oznake izdajateljev). Pozneje je Čopova akademija dala v načrt časopis, o katerem je razpravljala Čop s Čehi ob svojem obisku v Pragi (pri Čelakovem) leta 1835. Leta 1837 je Vraz v družbi z Miklošičem in Trstenjakom skušal osnovati "Metuljčka," list, ki bi pri Slovincih oznanjeval ilirske ideje, toda Vraz je prej prestopil popolnoma k Ilircem. Takoj nato (1838) je urednik ljubljanske nemške "Carniole," eden prvih kranjskih novinarjev, Leopold Kordes vložil prošnjo za izdajanje posebnega tednika "Slovenske novice" z literarno prilogo "Zora." In prav tu se je pokazala nenaklonjenost vladne cenzure, ki je pustila prošnjo nerešeno ležati ves čas, tudi potem, ko je Kordes prosil samo za literarni list "Zarjo," ki jo je podpisal tudi založnik Blaznik. In ta Blaznik se je še trikrat obrnil na vse inštanace, da bi mogel izdati vsaj prilogo k nemški "Carniole," katere urednik je bil Prešeren, tako celo na sam gubernij k Sedlnickemu — pa vse zaman (leta 1840). Vnovič je poizkusil Prešerenov prijatelj, ljubljanski trgovec: Smole leta 1840, da bi izdal tednik "Ilirske novice" s prilogo "Merkur," kar bi zopet urejeval Prešeren. Prošnjo je poslal na samega cesarja, toda zopet zaman: "Um Bewilligung einer krainischillyrischen Zeitschrift haben wir schon eine Menge Gesuche an die Hofstelle überreicht — aber alles umsonst. (Pismo Vrazu.)

Kljub vsem tem neuspehom, ki so se vrstili še od leta 1826 dalje, Blaznik ni odnehal. Leta 1841 je založnik Blaznik zopet vložil prošnjo za list, in sicer preko graškega "Društva za pospeševanje obrti in indu-

Dne 12. septembra t. l. se je vršila v Butte, Mont., velika slavnost društva sv. Janeza Krstnika št. 14 KSKJ. o priliki 45 letnice obstoja. Obširen opis te slavnosti je priobčil naš sobrat glavni tajnik Josip Zalar v št. 41 Glasila.

Navedeno društvo je najstarejše krajevno društvo KSKJ. v državi Montana. Ustanovljeno je bilo 11. sept. 1892 in je poslovalo kot samostojno do ustanovitve naše Jednote, 2. aprila 1894, kateri se je takoj pridružilo.

Na tej sliki naj omenimo

seledece: V gornji vrsti 5. mož od leve na desno je še živeči ustanovnik društva sobrat Geo. Stefanich, drugi še živeči ustanovnik brat Anton Vidmar je pa tretji mož v vrsti pod njim in sicer od desne na levo.

V gornji vrsti blizu sredine, drugi mož na levo od bandero-

noše, ali 5. mož od ameriške zastave na desno stoji blagajnik društva sobrat John Bal-kovec.

V vrsti pod njim od desne na levo, prvi pod drogom društvenega bandera so: Charles Vidmar, podpredsednik; poleg njega je brat John Doien,

predsednik; Rev. M. Pirnat, duhovni vodja; br. Jos. Zalar, gl. tajnik KSKJ.; br. Anton Petelin, predsednik društva sv. Jožefa št. 45, Anaconda, Montana; br. John Govednik, tajnik društva št. 14 in br. Martin Slogar, zapisnikar.

strije" (po kranjski delegaciji), ki je s posebnim priporočilom nadvojvode Ivana dosegla da je ministrstvo končno dovolilo izdajanje časopisa (torej istočasno kot je Gaj začel z "Danico Horvacko" itd.) — toda ne političnega in literarnega, temveč "Kmetijske in rokodelske novice" kot glasilo Kmetijske družbe, ki jim je postal urednik živinozdravnik dr. Janez Bleiweis, tajnik družbe, ki je komaj znal pisati slovensko. Da je list mogel izhajati, so mu pomagali ljubljanski bogoslovci (Jeran, Potočnik itd.). To je začetek nove tradicije slovenskega časopisja, ki se je le po krivdi razmer toliko zakasnilo. Ideja pa je bila zveza vse od Vodnikovih "Novic."

Tako so bile "Novice" edini slovenski časopis do pomladi narodov, do leta 1848, ki je dalo avstrijskim narodom svobodo ter s tem tudi prost razvoj časniarstva. Tako se je ustanovilo več časopisov, izrazito političnih, kar "Novice" niso bile. Kot prvi tak politični list, glasilo Slovenskega društva v Ljubljani, moremo smatrati "Slovenijo," ki sta jo urejevala Cigale in Cegnar, ter nekaj časa tudi poznejši rene-gat Dežman. V Celju je začel, pa tudi kmalu nehal, list "Celjske slovenske Novine" (Konček), ki je bil napredno radikalen. "Ljubljanski časnik" (1850) je bil prvi slovenski uradni list (B. Potočnik, Melcer). V teh petdesetih letih je začel izhajati tudi Pogačarjev "Slovenski cerkveni časopis," ki se je kmalu prekrstil v "Zgodnjo danico." Vodil jo je Jeran in je obstojala do leta 1906, tako dolgo kot Bleiweisove "Novice" (1902). Drugi politični listi petdesetih let bi bili še Malavašičev "Pravi Slovenec," "Slavjanski rodoljub" v Trstu in "Slovenisches Blatt" v Novem mestu. — Že ta imena kažejo, da se je novinarstvo takoj po ukinitvi ozkosrčne cenzure Sedlnickega tudi v Sloveniji razmahnilo na vseh poljih, tudi v leposlovju, kjer je rodilo nekaj leposlovnih časopisov, katerih najvažnejše glasilo desetletja je postal Janez-čičev "Glasnik" v Celovcu. Toda po uvedbi Bachovega abso-

lutizma so vsi ti politični časniki eden za drugim prenehali. Vzdržali so le par let, pa so zaradi nepodpiranja Bleiweisovega, zaradi vladnega pritiska, itd. propadli ter so ostale tako le še "Novice" kot edino politično glasilo Slovincem, in sicer konservativnih Slovincem pod vodstvom Bleiweisovim, ki niso dovolj jasno vzdrževali ideala iz leta 1848 — "Zedinjenje Slovincem" ...

Z uvedbo nove ustavne dobe (od leta 1861) se je začelo pri Slovincih živahno politično delovanje, ko se je po zgledu češ-kega in drugih narodov v Avstriji začelo iskanje novega programa na zgodovinskih temeljih, na federativni podlagi. "Novice," ki so v 50 letih pod opreznim Bleiweisom mogle vztrajati in se spretno izogibati cenzuri s svojo lojalnostjo, v 60 letih niso več zadovoljevale mlajših slovenskih javnih delavcev in publicistov, ki so zahtevali izrazit naroden program v smislu "Zedinjene Slovincem," ter se nagibali k rusofilskemu gibanju. Potreba po novem časopisu se je čutila vedno bolj, toda niso se mogli zediniti "Stari" in "Mladi" (Jugoslovani), ali naj Slovinci dajajo nemški list s slovensko tendenco (zamisli starih), ali nov slovenski politični list (mladi). Vsa prva leta je bilo to hotenje v ozračju, saj je Einspieler izdal v letu 1861 "Stimmen aus Inner - Oster-reich" za Slovence. Končno je stopil na čelo mladih publicistov Levstik, ki je tedaj delal pri Vilharju, ter sklenil urejati nov politični časopis, ki bi

odgovarjal dejanskim potrebam časa in modernemu duhu ter izrazilo narodnemu idealu. Tako je izšel leta 1863 poltednik "Naprej," ki pa je izhajal le nekaj mesecev (78 števil). Ta, za dolgo časa najboljši slovenski časnik, res na evropski gladi, so ubili — kot prvega pri nas — tiskovni zakoni v Avstriji, po katerih sta bila Levstik in Vilhar kaznovana ter sta morala prenehati z izdajo že istega leta (1863). "Novice" so bile zopet brez pravega konkurenta. Tedaj je Einspieler ustanovil v Celovcu "Slovenca" (1865), v katerem je sicer zastopal napredne ideje, pa tudi branil program o zgodovinskem pravu notranje-avstrijskih skupin (1865-1867), "Stari" so pa realizirali svojo zamisel nemškega časnika za Slovence ter ustanovili "Triglav," ki je bil trn v peti "mladim." V tem času je izdal Geršak tudi prvo slovensko politično revijo "Čitalnica" (1865, Geršak), agilni Štajerci pa so ustanovili tudi "Slovenskega Gospodarja" (1866), ki pa je bil tedaj samo še "podučen list." Tu di Primorci, zlasti Tržačani so se tedaj vzdramili ter izdajali več časopisov, tako "Ilirskega Primorjana," "Tržaškega Ljudmila." Vendar ti listi niso imeli nikakega posebnega vpliva, razen Raičevega "Primorca" in Marušičeve "Domovine," ki sta se nagibala k Mladoslavencem. pa sta izhajala le par let (do 1867). Tedaj je začel Levstik akcijo, da pridejo ti mladi slovenski politični listi iz province (Celovec, Gorica, Trst) v središče, v Ljubljano, ter se je začel pogajati z Einspielerjem oz. Božičem, da mu prepuste "Slovenca," ki bi ga prevzeli Ljubljanci in prekrstili v "Slovenski jug" z ozirom na nov jugoslovanski moment v slovenski politiki. Toda pogajanja so se vlekle tako dolgo, da so končno padla v vodo in so Mladoslavenci prehiteli zopet obrobni domoljubi, Mari-borčani, ki so prevzeli v celoti Levstikov program, namenjen za "Slovenski jug" ter ga priobčili in po njem usmerili nov politični list "Slovenski narod" 1868, ki izhaja še danes. List si je postavil nalogo bra-

niti zemljepisno važnost slovenskih dežel, zagovarjal federacijo proti dualizmu, ki se je prav tedaj z slovenskimi glasovi odločeval, zavračal zgodovinsko pravo ter zagovarjal pri-rodno, izrekal se proti oportu-nizmu ter hotel biti načelen. Boril se je za enakopravnost Slovincem v Avstriji ter se za-vzemal za zedinjenje s Hrvati in Srbi. To je bil program, ki je tedaj rodil čas slovenskih taborov, ki pomenijo junaško dobo slovenskih javnih delav-cem, ki so bili tedaj tudi vsi no-vinarji v današnjem pomenu besede. Sicer "Narod" kmalu zatem ni bil več tako načelen, kot si je dal v program, ter je začel paktirati s "stari" (Zarnik) in sklepati z njimi slogo. Toda radikalnejši Mla-doslavenci so bili tudi liberal-nejši v smislu svetovnega na-zora ter so jasneje izpovedo-vali svoj liberalizem v Lavri-čev "Soči" (Gorica, 1871). Ob-veljavah leta 1873 pa se je sve-tovna nazorna razlika med kon-servativci in mladoslavenskimi liberalci tako zaostрила, zlasti še po preselitvi "Naroda" v Ljubljano, kjer je postal dnev-nik (1872 oz. 1873) (podlistki J. Kersnika), da so se začeli vsebolj oglašati glasovi za nov izrazito katoliški časopis, kaj-ti mlajši duhovniki se niso več zadovoljevali z Bleiweisovi mi "Kmetijskimi in rokodelskimi novicami." To je bil čas naj-večjega napada na "stare" z dveh strani: od mladoslavenske (Levstik in Stritar: sonetje) ter od mladih katolikov, ki so leta 1873 ustanovili "Slovenca" (K. Klun), da z novimi, bolj svežimi močmi branijo katoli-ški ustaljeni nazor. Kmalu nato je Dolinar ustanovil v Tr-stu še "Edinost" (1876), ki je iskala srednje poti.

Tako se je začela svetovno nazorna diferenciacija pri Slo-vincem, ki je bila leta 1877 že blizu sloge (načrt leta 1877, da se "Slovenec" in "Narod" zdru-žita!), kakor se je to zgodilo na Goriškem (Soča in Glas v "Soči"). Toda ta sloga je trajala samo par let, na Gori-škem z Gregorčičem morda še najdalje. V 80 letih pa se je ta boj odločil. Ta leta označu-je zmeren liberalizem elastičar-

jev (Šukljejev "Ljubljanski list," 1884) ter nastop mlajših radikalnejših moči, tako na ka-toliški strani (Mahnč) kot na liberalni (Tavčar, Hribar). Slo-vensko javno življenje so ob-likovale tako tri struje, četrta — snovanje socialističnih orga-nizacij — pa je bila tedaj še brez glasila. Konec 80 let (1889) so se ob Hostnikovih dopisih iz Rusije (v "Narodu") ter ob nastopu dr. Mahniča (v "Slovencu") duhovi ločili ter moramo od tedaj govoriti o do-vršenem razkolu duhov na Slo-venskem — zadnja skupna pro-slava je bila 70 letnica Blei-weisa —, kar je odslej tipični znak vsega slovenskega javne-ga delovanja ter ni brez njega mogoče razumeti niti slovenske kulturne zgodovine niti današ-njega stanja. Ko je v teh le-tih postal tudi še "Slovenec" dnevnik (1883), so imeli Slo-vinci dva dnevnika, dokler se jima leta 1895 ni pridružil še tretji — tržaška "Edinost," ki je hotela hoditi srednjo pot, pa se ji ni posrečilo. Taka idejna ločitev se je tedaj poja-vila na vseh poljih, tudi v le-poslovju, ko se je proti "Ljub-ljanskemu Zvonu" ustanovil katoliški "Dom in Svet" (1888), istega leta, ko je tudi Mahnič začel vihrti svoj meč z "Rim-skim Katolikom." Toda to že spada v zgodovino revij. "Slo-venec" je tedaj dobil tudi te-densko prilogo "Domoljub," ki se je pozneje osamosvojila; tej nasproti pa so postavili li-beralci "Rodoljuba" (1891) in "Domolovino" (l. 1891, Dragotin Hribar). V celoti pa so ta le-

(Dolge na 5. strani)

DENAR V STARI KRAJ

pošiljamo po dnevnem kursu točno in zanesljivo. Denar dobijo prejemniki na dom po pošti brez odbitka.

V Jugoslavijo:	V Italijo:
Za 2.55 100 Din	Za 2.55 100 Lir
Za 5.00 200 Din	Za 5.00 200 Lir
Za 7.50 300 Din	Za 7.50 300 Lir
Za 10.00 400 Din	Za 10.00 400 Lir
Za 12.50 500 Din	Za 12.50 500 Lir
Za 15.00 600 Din	Za 15.00 600 Lir
Za 17.50 700 Din	Za 17.50 700 Lir
Za 20.00 800 Din	Za 20.00 800 Lir
Za 22.50 900 Din	Za 22.50 900 Lir

Pošiljamo tudi v ameriških dolarjih. — Posredujemo za dobavo denarja in starega kroja. — Opravljamo notarska dela. — Vse pošiljave naslavljaite na:

JOHN JERICH

(V pisarni "Amer. Slovenca")
1849 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

ZNIŽANA CENA

Preostalo je še
nekaj izvodov poezij

IZ ŽIVLJENJA
ZA ŽIVLJENJE

sklopi in izdaj

IVAN ZUPAN

urednik "Glasila K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND, OHIO

Cena 50c s poštnino vred.

(Znamke se tudi sprejemajo)

• Naročite jih sedaj, dokler

naloga ne pade!

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Družna veselo svado
Lestvina Hrvatstva Slovenstva Katoličke Jednote v Združenih Državah
Američkih

UREDNIŠTVO IN UPRAVLJANJE
6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO

Naročnina:
Za štiri leta \$0.84
Za nedelne in Ameriko \$1.00
Za inostranstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order
Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO
Phone: Henderson 3912

Terms of subscription:
For members, yearly \$0.84
For nonmembers \$1.00
Foreign Countries \$3.00

83

MOJA PROSNJA IN APEL

Ko je urednik Glasila koncem aprila t. l. v svojem kampanjskem članku razdelil vsa naša Jednotina društva v tri okrožja in določil vsako izmed nas treh gl. uradnic za načelnico svojemu okrožju, sem se nimalo prestrašila določene mi kvote 1000 novih članov. Morda bo pa le šlo z dobro voljo vsega članstva meni podrejenih 62 krajevnih društev v devetih državah? — sem si mislila.

In res, v moje največje veselje je bilo prvih pet mesecev kampanje naše enakopravnosti moje okrožje vedno v o-sprejdu, ali na prvem mestu; toda zdaj smo pa zadeli na odpor. Okrožje sestre Hochevar nas je dohitelo, da ima III. (moje) in II. okrožje sestre Hochevar enako število skupnega novega članstva in sicer 468.

Jaz moram v resnici moji sestri soursadnici Mary Hochevar čestitati, da me je dohitela; toda zanašam se pa, da ne bova dolgo časa na skupnem ali enakem mestu, kajti pravi namen vsake kampanje ali kontesta je, da ena skupina nadkriljuje drugo do končne zmage.

Doslej se je izmed dolioznačenih 62 krajevnih društev mojega okrožja že 60 društev vsaj deloma odzvalo, 12 pa še nič. Številke teh društev ne bom tukaj navajala, saj vsak(a) predsednik(ica) ali tajnik (ca) sam to dobro ve. Prosim pa prav lepo v prvi vrsti vseh teh 12 društev, da naj stopijo vsaj zadnja dva meseca kampanje na noge in pridobijo kaj novega članstva. Istotako ponavljam svojo prošnjo tudi drugim društvom mojega okrožja, da naj se še malo podvzajo, osobito naša ženska društva, da bo zopet III. okrožje na prvem mestu. Pred vsem naj velja ta moja prošnja in apel vsem štiridesetim društvom države Illinois; to je rojstna država naše Jednote, zato bi morala biti vedno drugim državam za izgle!

Moje priznanje in zahvala pa naj velja vrli državi Colorado za njeno agilno delovanje v tej kampanji; saj je isto celo urednik Glasila v zadnjem (VIII.) kampanjskem poročilu na prvi strani lista tudi pohvalil ker je pridobila že 173 novih članov in članice.

Dragi mi društveni uradniki(ce), člani in članice mojega okrožja: Kaj ne, da ne boste prezrli te moje prošnje do vas? Pomagajte mi v tej moji borbi za doseg prvenstva v sedanjih kampanji! Prosim vas ponovno. Dasi ravno nam bo nemogoče doseči določeno nam kvoto tisoč novih članov, vseeno naj bi bila naša kvota vsaj približna; polovico iste mislim da smo že dosegli.

Podvzajte se osobito zadnji mesec, da boste za decembrsko ali glavno letno sejo priporočili ali dovedli kaj novih članov in članic za sprejem v odrasli ali pa mladinski oddelek. Za vašo naklonjenost in marljivo delovanje vam že danes izrekam svojo iskreno zahvalo.

Moja ponovna prošnja velja sledečim društvom v nastopnih državah, ki tvorijo III. kampanjsko okrožje:

Illinois: Dr. št. 1, 2, 3, 5, 8, 11, 29, 44, 47, 53, 60, 62, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 87, 98, 108, 119, 127, 130, 139, 143, 152, 154, 166, 170, 175, 178, 179, 186, 189, 206, 211, 220 in 225.

Arkansas: Dr. št. 17.

California: Dr. št. 236.

Colorado: Dr. št. 7, 55, 56, 104, 113, 180, 190, 213 in 217.

Nebraska: Dr. št. 90.

Montana: Dr. št. 14, 43, 45, 69 in 208.

Oregon: Dr. št. 235.

Washington: Dr. št. 32.

Wyoming: Dr. št. 86, 94 in 122.

Z vdanostnim pozdravom:

Louise Likovich,

I. nadzornica KSKJ., in načelnica III. okrožja.

GOVOR VIŠJEGA SODNIKA IZ MINNESOTE O AMERIKIŠKIH JUGOSLOVANIH

Dne 29. avgusta t. l. se je vršila na Hibbingu, Minn. 13. redna letna konvencija Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti. Za zaključek je bil zvečer prirejen delegatom in gostom v počast sijajen banket, katerega se je udeležilo okrog tisoč oseb.

Kot slavnostni govornik je bil na tem banketu Hon. Henry M. Gallagher, član višjega sodišča države Minnesote. Posrečilo se nam je dobiti njegov nad vse zanimiv govor v originalu, katerega citate lahko na današnji angleški strani (Our Page); zaeno pa ta pomemben govor prinašamo tudi tukaj v slovenskem prevodu, ki se glasi:

"V resnici se štejem zelo srečnega, da zamorem kot došlec iz Južne Minnesote in irskega pokolenja govoriti pri tej važni priložnosti vam prebivalci iz Severne Minnesote in Jugoslovonom po rojstvu in pokolenju. Uverjen sem, da so bile bolj primerne in umestne modre besede iz ust Vašega prijatelja in rojaka Mr. Strizicha in nasvet, katerega ste dobili od Vaših so-državljanov sodnika Hughesa in sodnika Nolana, katerega dva gotovo vsi cenite in spoštujete. Govori vseh teh treh mož ne dajejo kredita samo njim in njih družinam, ampak Severni Minnesoti in obče.

Da jaz ne razumem Vašega materinega jezika in ne govorim istega, ne znači dejstva, da nimamo vsi nekaj celokupnega med sabo, tako tudi ne, da mi je Vaša rodna domovina nezna-

na in da jaz ne vem, koliko ste Vi pripomogli svoji adoptirani domovini. Tudi jaz sem priseljensec ali tujesemec; seli sem se še dvakrat. Vsi moji dedje so bili rojeni onstran oceana na onem malem otoku Irake. Večkrat so mi pripovedovali kako zatirani so bili ondi in koliko huduga so morali pretrpeti ob prihodu semkaj, da njih otroci in vnuki ne bi kaj sličnega pretrpali. Nihče naj mi ne trdi, da blagri, katere jaz danes uživam s svojimi otroci, niso sadovi žrtvovanja mojih staršev in dedov. Zato rad obiskujem njih grobove in rad molim za pokoj njih pobožnih duš.

Čul sem, da je Jugoslavija ena izmed najlepših dežel na svetu s krasno sceno in podnebjem. Jaz si predstavljam, da so ondi velike planine in hribi pokriti s snegom; na spomlad pa iste krajevi v vzhodnih in na porobkih zlatorumene trobentice in v vijoličasti divji žefran; mislim si, da so ondi tudi veliki in gosti gozdovi s košatimi vitkami smrekami in brezami, katerim ni v dolgi dobi še pretela gozdarjeva sekira.

Čul sem, da so ondi globoke gorske soteske in prepadi, koder šumijo zelene reke, nad istimi se pa dvigajo planski orli; da so tam solnčnate planine in zelene poljane, kjer se kuruza priklanja rožnatim vrtom in sadovnjakom.

Poleg vsega tega sem dalje čul, da je tam mnogo prebivalcev, ki se pehaajo in borijo za vsakdanji kruh, da zamorejo sebe in svoje družine preživljati in da skušajo svojim potomcem ustvariti boljše življenjske razmere.

Vobče pa vam nočem danes govoriti samo o Vaši stari domovini; saj Vam je ista bolj znana kakor pa meni. Moj namen je omeniti nekaj o tem, kar ste Vi prispevali v korist Vaše adoptirane dežele (Amerike). Ta prispevek se je tekom let že na razne načine pokazal. Večina Vas spada v razred navadnih delavcev; toda Vi ste izvršili nekaj najbolj važnih del v Ameriki. V Ameriki sta premog in železna ruda najpomembnejša predmeta in podlaga njene industrijske civilizacije. Največ Vaše telesne moči ali energije je zapopadene v sedanjih veličini Amerike: v newyorških in čikaških nebotičnikih; tako tudi skoro v vsakem večjem mestu dežele, tako tudi v manjših; v mostovih napeljanih širom dežele; v parnikih, ki plujejo po morjih in rekah; tanko nit Vaše energije je najti v vsaki tračnici ameriškega železniskega sistema; Vi ste več kakor morda kaka druga narodnostna skupina pripomogli h graditvi naše dežele.

Vi niste k veličini Amerike pripomogli samo z svojim trdom ali rokami, ampak tudi z možgani. Vaša domačina ali sorojaka Nikola Tesla in Michael Pupin sta bila genija, kajti iznajdbe teh dveh mož so zelo važne činitelji našega današnjega ameriškega življenja. Na milijone konjskih sil močnih Teslovih električnih motorjev se rabi vsako leto v Ameriki; tega moža na polju znanstva in elektrike ne prekaša nihče. Njemu se daje prednost, da je oče radija; čul sem, da je Tesla patentiral nad 700 svojih iznajdb.

Bil je Jugoslovian Dr. Michael Pupin, ki je izumil in izpopolnil zvitek (coil) pri modernem telefonu, da se lahko bolj ališeno telefonira v veliko razdaljo. Prof. Pupin ni bil samo velik učenjak in znanstvenik, ampak tudi priznan literat.

Omeniti je treba tudi slovenske misijonarje Franc Pirca in škofa Barago. Slednji je kot nadarjen mladenič študiral na dunajski univerzi pravo in druge važne znanosti, toda si je končno izbral poklic duhovnika. Ko je nekaj let pastiral na neki fari, se je odločil izvršiti dolgoletno željo da postane misijonar med Indijanci v Ameriki. Celih 22 let je prestajal tukaj velike težave in nevarnosti v svojem poklicu, katerega je ljubil, in končno, leta 1853 je bil imenovan za škofa. Indijanci so ga zelo ljubili in spoštovali, saj je bil močna sila za dobrobit Američanov, tako tudi učitelj svojemu narodu.

Tekom minule svetovne vojne ste tudi Vi pokazali svoje domoljubje in vdanost do Amerike. Mnogo Vaših rojakov je padlo na bojni poljanah Francije in Belgije; tako je prestajalo tudi mnogo Vašega ljudstva dosti gorja doma; tozadevna Vaša vdanost bo ostala ovekovečena v naši zgodovini.

Nekateri trdite, da Vam je Amerika dala to in to. Da, to je vršila že leta in leta napram semkaj došlim izomcem, ki so postali državljani, ki izpolnjujejo postavne in vršijo šege te dežele. Tudi Vi ste dali dosti Ameriki in jaz sem trdno prepričan, da ste ji Vi dali več, kakor ste pa od nje prejeli, osobito v tem delu naše države, kamor ste se naselili. Vrednost Vaših prispevkov ni samo v industriji, ampak tudi v civilnem življenju že dosegla to, kar je bilo od Vas pričakovati, kar se zamore ugodno primerjati z doneski onih, iz drugih dežel.

Prav nič ni sramotno če je kdo izomec, saj smo vendar vsi izomci. Če bi ne prihajali semkaj ljudje iz tujih dežel: Španije, Francije, Nemčije, Italije, Rusije, Jugoslavije in Irake ter iz drugih dežel Evrope, bi imeli tudi ta del Amerike pod svojo kontrolo še Indijanci, pa bi se Vaših ogromnih železnih rudnikov nihče ne dotaknil. In v obče so ti tuji narodi postali dobri ameriški državljani, ki so prispevali svoj del k napredku in blagostanju te dežele.

Saj je vendar ljubezen do domovine to, kar vodi moža da naj podeli svoji domovini to, kar njegova domovina istočasno potrebuje.

Nad kupolo našega narodnega kapitola se dviga drog z zvezdnato zastavo, ki kaže včasih tudi meglenemu mestu kakor prst božji cilj in pot samovolje našega ameriškega ljudstva. To je naš narodni simbol, katerega je postavila hvalažna generacija očetu te domovine. Ta zastava kaže v svojih ravnih progah in ponosnih delih lepo življenje in v visoke namene ustanovitelja tega naroda; čist in zvišen značaj bodočnosti naroda, tako tudi obljube tega naroda vsemu človeštvu. Amerika je bila rojena v nesmrtnem duhu svobode, obdana od velikih oceanov, zato se dviga nad vsemi silami in gospodvni na zemlji kakor oni drog z zastavo v Washingtonu, ki znači samostojnost svobodnega naroda, združen narod, ki se sam vlada, kjer so razna plemena ljudstev skupaj združena kakor vzdani kameni Washingtonovega spomenika, skupaj zbrani iz vseh svetovnih dežel.

Mi, tukaj v tej veliki mešanici tvorimo vse narode širom sveta pod solncem; naravno, da smo tudi ponosni na vezi z našo staro domovino; tako so ponosni Angleži na svojega Shakespeara, Miltona in Wellingtona; Irci na svojega Emmeta, Mooreja in O'Connella; Škotje na Bobbie Burnsa; Francozi na Napoleona; Nemci na Bismarcka in Schillerja; vsak je ponosen na svoje slavne može v domovini; toda najbolj slaven mož med vsemi je gotovo naš nesmrtni Washington, ki je ustanovil to svobodno republiko in vlado ljudstva po ljudstvu za ljudstvo. Kaj je slava gorinavedenih mož v primeri z našim velikim Abrahamom Lincolnom, ki je rekel, da so vsi ljudje ustvarjeni za svobodo in enakopravnost?

To je naša domovina, to je naša zastava, najboljša in najdražja na celim svetu. Mi živimo v najboljši deželi celoga sveta in v sredini aktivnosti te dežele. Mi živimo v deželi, kjer sta čast med močmi in krepost med ženskami glavno pravilo, kjer ni nepoštenosti in nemorale; kjer sta izobrazba in civilizacija dosegli najvišjo stopinjo minulih let; kjer naši ugledni učni zavodi pripravljajo mlade dečke in deklice za njih borbeno življenje in odgovornost; kjer se nudi vsem mladim ljudem enaka priložnost do boljše bodočnosti takim, ki si prizadevajo, ki so vstrajni in pošteti; kjer se tudi lenuhe in bojazljivce pozablja kakor zasluženo; kjer rojstvo ali stan človeka ne določa njegove bodočnosti; dežela, ki navdušuje tudi najbolj revnega mladeniča za plemenita načela in prizadevanja; dežela, ki smatra za najvišje doseženo častno mesto — predsednika. Mi Američani trdimo to, kar sedaj tudi že ves ostali svet priznava, da je večja čast biti izvoljen predsednikom te republike kot svobodnega glasovanja milijonov volilcev, kakor pa pridobiti kako kraljevino vsled rojstva.

Naj še k zaključku dodam sledeče kitice nekega angleškega pesnika:

Kaj tvori stebre naroda
visoke, — in temelji?
Kaj dela narod močnega,
da brani se sovražnika,
ki s pretnjo je začel?

To ni zlato, — so pač možje,
da narod je močan;
možje, ki radi delajo,
med tem ko drugi spavajo, —
pa stopajo na plan.
Ti stebre gradijo v zemljo,
in iste kvišku dvigajo.

NA VEČER VSEH MRTVIH
2. novembra

Nocoj ne samujejo dragi v grobeh,
nocoj tu med njimi lepo je.
Vse v cvetju jesenskem, ko v tihih vrteh ...
Noč. Pesem globoko zvon poje ...

Vse polno že luč na grobovih gori,
da zde se mi zvezdno nebo.
Ljubav iz plamenčkov nemirnih plamti
do dragih pod črno zemljo.

Ob križu lesenem tam nekdo stoji
kot soha visoka in nema.
Kdo v grobu mu spi, da mu duša ihti?
Dekle mar, otrok, mati, žena?

Povsod med grobovi se plazijo sence ...
Tu sem se je danes vse ljudstvo razlilo:
Življenje prinaša današnji dan vence
na križe mrtvaške, na tiho gomilo ...

Ljubka Sorti, Buenos Aires, Arg.

KOTICEK V POUK IN RAZVEDRILLO

Orjaška drevesa. — V Sequoia narodnem parku, California, rastejo tri sledeča orjaška drevesa: "General Sherman," visoko 279 čevljev, debelo 36 čevljev; "Abraham Lincoln," 270 čevljev visoko, in 30 čevljev debelo; "General Grant," 264 čevljev visoko in 35 čevljev debelo. — V Ameriki je 1125 različnih dreves.

Thomas Edison in Ludwig Beethoven sta bila več let pred svojo smrtjo popolnoma gluha. Najboljše Beethovenovo delo (9. simfonijo) sam skladatelj ni nikdar čul na lastna ušesa.

Popolnoma gluhih oseb v Združenih državah je okrog 50.000.

Na Angleškem imajo okrog 200 kino gledališč s posebnimi pripravi ali aparati, da govorče slike tudi gluhi lahko poslušajo.

90% popolnoma belih mačk rojenih tudi od belih mačk je docela gluhih.

V ameriški kolonijalni dobi so si plešasti možki glave drgnili s kuhanim špehom in fižolom, da bi jim zopet lasje zrastle.

Z bikoborbami so prvi pričeli stari Egipčani, zatem se je iste zaneslo med Rimljane, potem pa na Špansko in v Mehiko.

Na Španskem se nahaja 225 aren za bikoborbo, kjer je ta igra narodna. Pred sedanjo ondotno državljansko vojno je bilo za gojitev te igre naloženo okrog \$70.000.000 (za vzdrževanje aren in reja bikov). Na leto je bilo pri tem umorjenih do 1500 bikov in 6000 konj.

Učenjaki zatrjujejo, da sonce izgublja na svoji teži vsako minuto za 250 milijonov ton, ali 360 bilijonov ton v 24 urah.

Anthony Eden, znani angleški državnik je bil med Itali-

jani tako v časti in priljubljen, da so v Rimu najlepši hotel nazivali "Hotel Eden"; nedavno tega so ga prekrstili v "Hotel Paradiso," ker je padel Eden pri Italijanih v nemilost.

Glasujte za novi Jednotin dom!

S pota. — Zopet vidim v Glasilu jeremijado glede Jednotinega doma, kjer je nastanjen glavni urad. Res, koliko se je že zapravilo na številnih zadnjih konvencijah KSKJ. zaradi te zadeve; uverjen sem, da bi lahko že imeli s to svoto že največji in najboljši Jednotin dom med vsemi drugimi domovi naših slovenskih podpornih organizacij. Toda šlo je običajno po čudnem geslu: Jaz. In zopet, če ne jaz, pa naj se vse poruši; pa je članstvo za to plačevalo.

Zato pa bratje in sestre K. S. K. J., naredimo že enkrat temu konec in glasujemo vsi za gradnjo tako potrebnega in koristnega novega doma. Naredimo križ (X) na glasovnici "ZA."

Kdor je že bil v našem sedanjem Jednotinem gl. uradu, v onih nizkih in zaduhlih prostorih, je lahko opazil, da je ta prostor primeren le za kakšno ponočno družbo krokarjev, ne pa glavni urad naše večmilijonske organizacije, začetnici vseh drugih sličnih organizacij med Slovenci v Ameriki. Koliko se je že potrošilo denarja z raznim predelovanjem in popravili; toda vse to je bilo brezpomembno in brez veljave, kajti naš sedanji Jednotin dom ali glavni urad, ni v resnici glavni urad, ampak kašna bolj razsvetljena klet; saj mora vendar v istem celu pri belem dnevu glavni tajnik in ostali nameščenci (klerki) delati pri električni luči.

Torej kdor je za korist in napredek naše K. S. K. Jednote, naj z mirnim srcem glasuje za gradnjo novega Jednotinega doma!

Pozdrav,

Matija Pogorelec.

Razne prireditve Jednotin društev

29. oktobra zvečer: Vaudeville v 15 dejanjih prirediti skupina WPA igralcev iz mesta Pittsburgh, Pa. za društvo sv. Jeronima št. 153, Strabane, Pa. v društveni dvorani.

30. oktobra: Plesna veselica društva Marije Pomagaj št. 164 Eveleth, Minn.

30. oktobra: Veselica društva sv. Družine št. 207 Maple Heights (Bedford), Ohio v S. N. Domu na 5050 Stanley Ave.

31. oktobra: 40 letnica društva sv. Frančiška Seraf., št. 46 New York City.

31. oktobra: Zabavna gledališka igra in ples društva Marije Pomagaj št. 78, Chicago, Illinois.

7. novembra: Igra in ples društva sv. Kristine št. 219, Euclid, O. v cerkveni dvorani.

7. novembra: Komična igra in ples društva sv. Marije Magdalene št. 162 Cleveland, O., v Knausovi dvorani.

7. novembra: Družabno zabavo in neke vrste igro (party) prirediti Kay Jay boosterji iz Strabane (Canonsburg), Pa., v dvorani društva sv. Jeronima.

13. novembra: Martinov večer društva sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y. v Slovenskem avditoriju (Domu) na 252 Irving Ave.

13. novembra: Domača zabava društva sv. Ane št. 173, Milwaukee, Wis. v Harmonie dvorani.

14. novembra: Martinova nedelja društva sv. Cirila in Metoda št. 191, Cleveland, O. v cerkveni dvorani na Bliss Rd.

20. novembra: 30 letnica obstanka društva sv. Srca Marije št. 111, Barberton, O.

20. novembra: Plesna veselica društva sv. Cirila in Metoda št. 101 Lorain, O., v Slov. Nar. Domu.

21. novembra: 40 letnica društva Marije Sedem Zalosti št. 81, Pittsburgh, Pa. v Slov. Nar. Domu.

24. novembra, dan pred Zahvalnim dnevom: Kokoška večerja društva sv. Jožefa št. 169, Cleveland, Ohio v dvorani S. N. D. na Holmes Ave.

25. novembra: Plesna zabava društva Friderik Baraga št. 93 Chisholm, Minn. v Mahnetovi dvorani.

27. novembra: Plesna veselica društva Marije Pomagaj št. 184 Brooklyn, N. Y., v Slov. Domu na 253 Irving Ave.

27. novembra: Plesna veselica društva sv. Valentina št. 145 Beaver Falls, Pa. v cerkveni dvorani na W. Mayfield (Maredo).

NA OČETOVEM GROBU

Oče moj dragi!

Na Tvojem grobu vsa žalostna klečim.

Ali ne vidiš, kako trpim, v bolesti pretežki po Tebi ihtim?

Oče moj dragi!

Kako je mogoče, da Ti tu spiš? za večno spiš in nikdar več se ne zbudiš?

Vse prekmalu si zapustil me, in žalost pregrenka trga mi srce.

Oče moj dragi!

Tebi je dobro, bolje sedaj, kakor Ti bilo je kedaj, A jaz? Kam naj grem, Kje tolažbo naj iščem, ne vem. Po Tebi le joče mi srce, vse moje misli po Tebi drhte.

Pepca Furlan,

Buenos Aires, Argentina.

L S K

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1895.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 21048; stanovanje gl. tajnika: 9448

Solventnost: 100,00%

Od ustanovitve do 31. avgusta 1937 znaša skupno izplačana podpora \$6.373,63!

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 403-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN OPEKA, 817 East O St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Treči podpredsednik: JOSEPH LEKMAN, 196-22nd St., N. W., Baraberton, O.

Četrti podpredsednik: GEORGE NEMANICH, Sr., Box 701, Soudan, Minn.

Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blagajnik: LOUIS ZELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN FLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Urhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6111 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 2827 Spring Ave., So. Chicago, Ill.

II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. nadzornik: FRANK FRANCIONI, 1312 So. 62 St., West Allis, Wis.

IV. nadzornik: MARY HOCHER, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.

RUDELPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wukinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN DEUMAN, 1118 Morningside Ave., Pittsburgh, Pa.

AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 6th St., Pueblo, Colo.

GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, O.

WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALARJA, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnine pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

Rezultat splošnega glasovanja o RESOLUCIJI GLAVNEGA ODBORA ZA PREMEMBO "CHARTERJA," ki se je vršilo med 1. julijem in 29. avgustom 1937.

St. dr.	Za	Proti	St. dr.	Za	Proti
1	83	1	130	—	—
2	37	1	131	—	31
3	28	—	132	—	19
4	61	—	133	—	80
5	20	—	134	—	31
6	74	—	135	—	32
7	12	—	136	—	66
8	—	—	137	—	32
9	—	—	138	—	34
10	—	—	139	—	—
11	—	—	140	—	—
12	—	—	141	—	—
13	—	—	142	—	—
14	35	—	143	—	—
15	27	—	144	—	45
16	—	—	145	—	—
17	9	—	146	—	—
18	—	—	147	—	—
19	—	—	148	—	—
20	—	—	149	—	—
21	—	—	150	—	—
22	—	—	151	—	—
23	—	—	152	—	—
24	56	7	153	—	104
25	73	—	154	—	16
26	72	—	155	—	25
27	40	—	156	—	20
28	60	—	157	—	76
29	—	—	158	—	62
30	—	—	159	—	44
31	—	—	160	—	—
32	—	—	161	—	—
33	—	—	162	—	—
34	—	—	163	—	—
35	—	—	164	—	—
36	—	—	165	—	—
37	—	—	166	—	—
38	—	—	167	—	—
39	—	—	168	—	—
40	—	—	169	—	—
41	132	1	170	—	—
42	—	—	171	—	—
43	—	—	172	—	—
44	—	—	173	—	—
45	—	—	174	—	—
46	—	—	175	—	—
47	—	—	176	—	—
48	—	—	177	—	—
49	—	—	178	—	—
50	—	—	179	—	—
51	—	—	180	—	—
52	—	—	181	—	—
53	—	—	182	—	—
54	—	—	183	—	—
55	—	—	184	—	—
56	—	—	185	—	—
57	—	—	186	—	—
58	—	—	187	—	—
59	—	—	188	—	—
60	—	—	189	—	—
61	—	—	190	—	—
62	—	—	191	—	—
63	—	—	192	—	—
64	—	—	193	—	—
65	—	—	194	—	—
66	—	—	195	—	—
67	—	—	196	—	—
68	—	—	197	—	—
69	—	—	198	—	—
70	—	—	199	—	—
71	—	—	200	—	—
72	—	—	201	—	—
73	—	—	202	—	—
74	—	—	203	—	—
75	—	—	204	—	—
76	—	—	205	—	—
77	—	—	206	—	—
78	—	—	207	—	—
79	—	—	208	—	—
80	—	—	209	—	—
81	—	—	210	—	—
82	—	—	211	—	—
83	—	—	212	—	—
84	—	—	213	—	—
85	—	—	214	—	—
86	—	—	215	—	—
87	—	—	216	—	—
88	—	—	217	—	—
89	—	—	218	—	—
90	—	—	219	—	—
91	—	—	220	—	—
92	—	—	221	—	—
93	—	—	222	—	—
94	—	—	223	—	—
95	—	—	224	—	—
96	—	—	225	—	—
97	—	—	226	—	—
98	—	—	227	—	—
99	—	—	228	—	—
100	—	—	229	—	—
101	—	—	230	—	—
102	—	—	231	—	—
103	—	—	232	—	—
104	—	—	233	—	—
105	—	—	234	—	—
106	—	—	235	—	—
107	—	—	236	—	—
108	—	—	237	—	—
109	—	—	238	—	—
110	—	—	239	—	—
111	—	—	240	—	—
112	—	—	241	—	—
113	—	—	242	—	—
114	—	—	243	—	—
115	—	—	244	—	—
116	—	—	245	—	—
117	—	—	246	—	—
118	—	—	247	—	—
119	—	—	248	—	—
120	—	—	249	—	—
121	—	—	250	—	—
122	—	—	251	—	—
123	—	—	252	—	—
124	—	—	253	—	—
125	—	—	254	—	—
126	—	—	255	—	—
127	—	—	256	—	—
128	—	—	257	—	—

Glasovanja se je udeležilo 4.362 članov in članic. "ZA" jih je glasovalo 4.182, "PROTI" pa 180. Rezolucija glavnega

odbora za premembo "CHARTERJA" je bila torej z ogromno večino odobrena.

Josip Zalar, glavni tajnik.

RESERVA ČLANOV IN ČLANIC PRESTOPILIH IZ MLADINSKEGA V ODRASLI ODBELEK

Plačana meseca oktobra 1937

St. dr.	Ime člana (ice)	Vošta
1	Edward Prash	10.41
2	Anna L. Banich	9.73
3	Lillian Levstik	10.41
4	John Kramaric	10.50
5	Martin W. Govednik	10.41
6	Mary Papash	10.41
7	Rose Nemanich	6.95
8	Raymond J. Krajnc	9.73
9	Margaret Groznik	9.73
10	Amalia Molek	1.30
11	William F. Vidina	10.50
12	Albert Jaketic	.78
13	Albert R. Shaffer	.78
14	Alois Skubic	8.52
15	John Shuster	9.73
16	Frank Vertnik	5.32
17	Mary A. Barbarich	10.41
18	Anna Kegl	8.52
19	Frank Vervoj	.78
20	Mary Gvozdenovic	10.41
21	Joseph Bucar	8.52
22	Catherine Kobak	.78
23	Vincent Laurich	10.41
24	Vincent Baraga	10.41
25	Bernard Baraga	10.41
26	Elsie Krasovec	8.52
27	Hedwika H. Okoren	6.95
28	Joseph Sime	10.50
29	Edward Volkmar	10.41
30	Rose Lekan	10.41
31	Theresa Tkalec	5.32
32	Amelia Sadar	3.62
33	Anna Greden	3.62
34	Anton Zelenik	3.62
35	Louise F. Meshing	10.50
36	Mary Slapnik	9.73
37	Rosalia Novak	9.73
38	Magdalena Broz	10.41
39	Joseph Horvatic	10.41
40	Frances Imperi	2.79
41	Angela Puklavac	5.32
42	Elizabeth Vesel	10.50
43	Edward Zaubi	9.73
44	Kathline Obrancovic	8.52
45	Mary Toplice	10.50
46	Mildred Marinsek	8.52
47	Mary Grahek	2.79
48	Estelle Zdenek	1.99
49	Isabelle Kuzma	1.99
50	Anton Fister	1.99
51	Skupaj	\$374.25

Josip Zalar,
gl. tajnik.

Ob 20-letnici smrti Dr. Jan. Evang. Kreka

Rodil se je 27. novembra l. 1865 pri Sv. Gregorju nad S. dražico na Dolenjskem. Oče Valentin, je bil učitelj, po rodu iz Selca na Gorenjskem, mati pa domačinka iz Sodražice. Leta 1869 je dobil oče učiteljsko službo v Komendi in tam umrl že leta 1875, na kar se je vdova preselila v Selca, kjer je preživljala družino z malo trgovino.

Ljudsko šolo je obiskoval dr. Krek v Komendi in v Škofji Loki ter je vstopil leta 1876 v ljubljansko gimnazijo. Kot gimnazijec je živel prav samostojno, si služil denar s poučevanjem, a mnogokrat trpel tudi pomanjkanje. Po maturi (1884) je nameraval študirati slovansko jezikoslovje, a se je odločil za duhovski stan, vstopil v ljubljansko bogoslovnico in bral leta 1888 na Brezjah novo mašo. Naslednja štiri leta je obiskoval višje duhovsko izobraževališče Avguštinca na Dunaju (1888—1892).

Po povratku z Dunaja je bil nekaj časa kaplan v Ribnici, nato stolni vikar v Ljubljani in profesor v ljubljanskem semenišču od 1895. Leta 1897 je bil prvič izvoljen za državnega poslanca in je s tem pričel svoje politično delo. Kot mož izredno razumen, globoko učen in silen govornik, je postal ena najznačilnejših osebnosti bivšega avstrijskega parlamenta na Dunaju. Vse do svoje smrti, dne 8. oktobra 1917, se je boril v prvi vrsti za pravice svojega naroda in siromašnega ljudstva. Pač ni bilo Slovenca, kateremu njegovo ime ni bilo poznano. Saj je kot apostol lepše bogočloveštva, ki si jo bo narod zgradil s stanovito borbo, prehodil vso slovensko zemljo preko Koroske in Goriške, Tržaškega in Istre. Po Kranjskem in Štajerskem in še dalje dol na jug med Srbe in Hrvatine je bil tudi Čehom, Slovkom in Poljakom brat.

So dobe, kateri kamenje mečejo na katoliške duhovnike. Ne rečem. Póvsod je tudi kaj smeti. Toda vera in stan niso

izvirki. Iz Kristusovega nauka in našega katekizma je zrasel doktor Krek tako velik in silen.

Dajal je zdrave smernice za socialne reforme.

Rešil je zadolženega kmeta s hranilnicami.

Budil je ljubezen do rojakov v daljni tujini.

Ustanovil je prvo ljubljansko delavsko društvo.

Sklical prvi shod delavskih zaupnikov.

Ustanovil Jugoslov. strokovno društvo.

Njegovega prizadevanja sad je bila "Gospodarska zveza,"

"Zadružna zveza," "Gospodarska šola," "Trgovska šola" in "Gospodinski tečaj." Brez konca je zaslug.

Napisal je tudi debele knjige, spisov, listkov in povesti in učenih knjig, ki pričajo o veličini tega moža, njegovi nesebični ljubezni do naroda, kateremu je dal ne le svoje zmožnosti, temveč tudi svoje imetje, kajti ni bilo samo enkrat v njegovem življenju, ko si ni imel s čim plačati večerje, ker je zadnji novič daroval siromaku. Bodi mu ohranjen najblajši spomin!

I. H.

Proslava 100-letnice rojstva skladatelja Foersterja

Anton Foerster

Ljubljana. — Decembra poteka 100 let, kar se je rodil komponist Anton Foerster, po rodu Čeh, ki pa je večino svojega življenja preživel med nami in postal popolnoma Slovenec in slovenski komponist. V slovenskem glasbenem življenju je ustvaril toliko, da tvori njegovo delo posebno, obširno in bogato poglavje v naši glasbeni zgodovini. V Ljubljano je prišel za organista in dirigenta zbora stolne cerkve. Da je takrat zavzemala pri nas glavno mesto cerkvena glasba, je znano. Toda ta cerkvena glasba je bila že bolj zastarela. Foersterjeve kompozicije so napravile v cerkveni slovenski glasbi celo preobnovo. Njegove tovrstne pesmi prepevajo še dandanes. Nič manj zastareli so bili programi slovenskih posvetnih pevskih zborov. Tu do danes je napisal Foerster celo vrsto samospelov, moških, ženskih in mešanih zborov. Slovenska operna produkcija je bila siromašna kakor je prav za prav siromašna tudi danes. Foerster pa je napisal opero, ki je vanjo vpletel tudi slovenske motive in s to opero — "Gorenjskim slavčkom" — je ustvaril slovensko delo, ki je ostalo stalno na repertoarju ljubljanske opere. Veliko pa je bilo tudi njegovo vzgojno delo: učil je na orglarski šoli, ki ji je bil ravnatelj, učil je privatno, napisal več glasbenih učnih knjig itd. Bil je težaški delavec v našem glasbenem življenju, k temu pa je treba še pristeti težave, s katerimi se je moral boriti vse življenje, saj je veljal starokopitnež za zanesenega novotarja, prekuehu v kraljevstvu melodije. Pa je bil stvarnik novih glasbenih lepot.

Stoletnico Foersterjevega rojstva bo slovenska glasba proslavila v tednu od 7. do 14. novembra. Prirejenih bo več koncertov Foersterjeve cerkvene glasbe, posvetnih zborov in samospelov. Ljubljanska opera pa bo uprizorila "Gorenjskega slavčka" v glasbeni predelavi opernega ravnatelja Poliča. V mali filharmonični dvorani pa bo prirejena Foersterjeva razstava, pred poslopjem Glasbene matice, pa bodo odkrili njegov spomenik, brnast portret na kamenitem stebru.

(Nadaljevanje s 1. strani)

ta pomenila veliko revolucijo v katoliškem časopisju, ki si je postavilo tudi svojo tiskarno, sedanjio Jugoslovansko tiskarno (1883). Na Goriškem se je pokazalo to nasprotje ob "Soči," ki je prešla sicer v Mahničev tabor, pa je propadla (1890), dočim je Gregorčič z Gabrščekom izdal "Novo Sočo" (1889). Toda Mahnič je prevzel "Primorski list" (1893), Gabršček pa "Primorca" (leta 1893); pozneje je Mahnič ustanovil še "Gorico" (1899). Na Koroskem pa je Einspieler vodil "Mir," ki je bilo glasilo Koroscev vse do svetovne vojne. Doba devetdesetih let pomeni razmah katoliške publicistike, na drugi strani pa rast socialne demokracije (kratko trajni časopisi "Delavec" (1893) trajni časopisi "Delavec" 1893, "Svoboda" 1896, "Zarja 1897, "Luč" 1897) ter katoliškega socializma, katerega prvi glasnik je bil Haderlapov "Ljudski glas" (1882), pozneje pa je Krek ustanovil še posebnega "Glasnika krščanskega socialnega delavca" (1895). Tudi na Goriškem je dr. Gregorčič ustanovil "Slovenski list" (1896) kot nekako "krščansko socialno glasilo," dasi je skušal voditi slogaško politiko.

V smislu teh tokov se je število časopisov v prvih desetih letih novega stoletja sila množilo: Krščanski socialisti so dobili še glasilo "Naša Moč" (1905) v Ljubljani in "Novi Čas" (1909) v Gorici ter "Straža" v Mariboru, ki je obenem s stari "Slov. Gospodarjem" (Korošec) tvoril četrti dnevnik predvojne dobe. Tudi socialisti so se v tem času razgibali: poleg revije "Naši zapiski" (1. 1902) so širili "Delavca" oz. "Rdeči prapor" (1898, 1905), "Naprej" (1903) in "Delavski list" (1908). V tem času je prišel nov politični moment v slovensko novinarstvo, namreč gibanje liberalne radikalne struje pod vodstvom dr. Ravničarja in dr. Žerjave

ZABAVNI KOTICEK

KAJ PIŠE:

Kaj ne, zdaj je bila pa precej dolga zamuda z mojim pismom. — Pa ne morem pomagati, ker sem imela več važnih zadržkov ali ovir. Bom pa skušala zamujeno v bodoče nadomestiti.

Ko sem imela oni večer posebno kegljaško vajo na Norwood kegljišču mi je pri izbiranju krogel v onem žlebu priletela med prste največja krogla, da mi je dva prsta na desnici precej ranila; morala sem torej nositi roko v obvezi. Zelo nerodno je bilo to pri kuhi, vsled česar mi je levica pomagala, toda pisati z levico pa nisem mogla.

Da se zavarujem v bodoče proti slični zamudi, sem se vpisala v večerno šolo, kjer se bom naučila strojepisa ali tajp rajtanja in steno grafije. Na pisalni stroj se bo dalo tudi z levimi prsti pritiskati, če si desne zopet kaj pokvarim. Bolniške podpore nisem dobila od društva in ne od Jednote nobene, ker se nisem hotela javiti bolnim; kar mi je še danes žal za onih \$21. — Kako prav bi mi prišli za eno novo zimsko obleko!

Nedavno sem se udeležila povsem zanimivega banketa v Pirschnerjevem Alpine lokalu, katerega je priredil Klub clevelandskih klepetulj. Imele smo se imenitno. V kontestu klepetanja sem dobila jaz drugo nagrado — \$5.00. Oni klub me je tudi sprejel za podporo članico. Pravila našega angleškega klepetalnega kluba priobčim ob priliki v enem mojih pisem.

Dne 2. novembra imamo zopet mestne volitve. Jaz že pridno agitiram za enega županskega kandidata; ako bo zmagal, imam že fino službo obljubljeno na neki višji deklinški šoli, kjer bom učila mlade ameriške punce kuhanja. Res, boljše mojstrice v tej stroki bi ne mogli nikjer dobiti. Pa se bodo te moje učenke privdale tudi našo domačo (kranjsko) košto pripravljati n. pr. mlečno kašo, ričet, ajdove žgance, žinkrofe, potico, itd. Če se bo kaka teh Američank s kakim slovenskim fantom poročila, jo bo imel gotovo 100 krat bolj rad.

Zadnji teden sem prejela od Kluba slovenskih pečlarjev — pismo, ozir. prošnjo, naj zložim kako pesem njim v počast. V zahvalo zato mi bodo za Miklavža poslali lepo zapestno uro in me tudi enkrat povabili na njih Bingo party.

Evo vam pesmice:

Mi korajžni smo pečlarji kakor snop držimo skup, sami zase gospodarji, — ženske so nam strah, kot strup.

Tudi Adam nekaj časa v raju se je tam pečal, dokler Bog mu ni družice prve ženske — Eve dal.

Pet nas skupaj zdaj stanuje: Peter, John, Andrej in Jim; Frank kot "boss" nam pove-ljuje, vsi smo zadovoljni z njim.

Peter v kuhinji se suče, nam pripravlja lunč, kofe; večkrat mleko mu čez ide, prismo di se, ko zavre.

Pri pomivanju posode žvižga, poje, se vrti; če pa kako skledo ubije, pa prav močno zabenti.

Mojster John v štacuno hodi kupovat stvari, blago; pri mesarju ga poznaajo, ker se krega rad tako.

Če porkčapsi so premastni, če je steak preveč mršav, pa mesarju jih zabrusi kar po kranjsko v pozdrav.

Jim pa ob pondeljkih pere rjuhe, robce, srajce vsem, pozašije in pregleda za tobak prisluzi s tem.

Veste, kaj Andrej pa dela? — On postilja postelje, riba in pometa sobe, vse 'spod rok nam dobro gre.

V "kino" nikdar mi ne gremo "regelt" tak je strogi naš — gledat punce — vsi to vemo, da se lahko zapeljaš.

Ob sobotah "Bingo party," vsi igramo kar doma; če ni novcev, — pa za knofe, ali za kaj drugega.

Če naš radio oglasi, nam predvaja kaj za ples, se pa z metlo zavrtimo, in zažvižgamo si vmes.

Res, prijetno je življenje nas pečlarjev, brez skrbi! Da bi samci le ostali! Živeli pečlarji vsi!

Pozdrav,
C. S.
Joža Vovk:
Tista jesen

Tista jesen je bila čudna. Kakor sem bil še majhen, se prav dobro spominjam, da so bili ljudje vsi zbegani, ker je vsak dan prišlo kaj novega. Zdaj je bila aprovizacija na vrsti, zdaj je prišla pošta, da je ta ali oni padel, potem so jokali in zvonovi so zvonili skoraj sleherni dan. Jedli smo vse mogoče, največ še napol dozorelo sadje, da smo bili potem bolni.

Nekoč so pa prišli čez polje vojaki. Precej jih je bilo, nekaj konj so imeli in voz, govoriti niso znali po naše; nekaj pa mislim, da jih je le znalo, ker bi se drugače ne mogli dolgo pogovarjati z županom in z drugimi možmi, kolikor jih je še bilo v vasi. Ženske so pa jokale in tekale po vasi. Nam otrokom je bil ta nenadni prihod vojakov kar všeč, ker smo o vojakihi slišali veliko, videli jih pa nismo še nikoli, razen če je kak fant prišel na kratek dopust. Zdaj smo jih pa videli in smo jih bili veseli. Nekaj mlajših fantinov se je spravilo v zvonik in začeli so potrkavati kakor za se-menj. Čim bolj je zvonilo, tem bolj so ljudje jokali in tarnali, na vasi je bilo vse glasno, vse od kraja je vpilo in se pre-rekalo, nismo pa vedeli, kaj je. Popoldne je vsa množica hitela proti cerkvi. Pristavili so le-stvo k malim vratom v zvonik in vojaki, fantje, možje, župan in drugi so lezli drug za dru-gim v zvonik. Tedaj smo razu-meli tudi otroci: Zvonove bodo vzeli.

Zvonove bodo vzeli... Lju-di pri cerkvi je bilo vedno več in več. Čudna mora je ležala nad vso vasjo, nekateri so kle-li, drugi vpili, tretji so šli v cerkev in so molili. V zvoniku je potrkavanje nenadoma utihnilo, tako pusto je bilo ne-nadoma vse kakor v hiši, od-

koder so odnesli mrljica. Potem so zaškrpali vijaki, včasih je kdo udaril s kladivom ali kleščami ob zvon, da je zajel, kakor bolnik, ki bi rad zavpil, pa ne more, samo vzdihne še in njegov glas pojema.

Prokleta vojska! Skozi line je možakar pomolil glavo, "Dekleta, kaj zijate, vence pojditte prest!"

Dekleta so brez besed odšle, tudi otroci smo šli z njimi, hodili smo po vasi in na vseh vr-tovih, na vseh zelnikih nabirali rože. Bilo jih je v tistem času pač dovolj, največ seveda nageljev, potem aster in re-gin v vseh barvah. Pod lipo blizu cerkve so dekleta spletala rože v dolge, lepe vence. Rož smo nanesli toliko, da bi z nji-mi okrasili celo cerkev, ne le samo dva majhna zvana in en voz.

V lini so med tem že odbili podbojni steber in drveli smo spet k cerkvi. Glasni klici so odmevali čez vas. Zvon so že sneli s tečajev. Še nekaj za-povedujočih glasov, nekaj škripanja, potem spet jok in vpitje. Zvon se je pokazal v lini, potem se je dvakrat zaobrnil v zraku in telebnil zamolklo v travo. Vsi so pričakovali, da se bo razletel, a ostal je cel na tleh, prevrtnjen, kakor star, neporaben pisikar za vasjo. Vse je planilo k zvonu, vse se je trlo, vsakdo ga je hotel videti čisto od blizu. Ne vem, ali nam je bil res zvon tako drag, ne vem, ali je bila res vojska tako huda, da so ljudje zvon božali, ga obtipavali, poslavljali so se od njega, kakor da je živ človek, ki odhaja in se ne bo več vrnil. Vem pa, da sem takrat čutil v svojem otroškem srcu silen gnus nad vsem.

Prokleta vojska! Mož iz vasi je prišel z veli-kim kladivom, tolkel je po zvonu in čisto na robu so se dro-bili koščki. Ljudje so jih po-birali in jih spravljali v žepa, za spomin. Drug za drugim so prihajali na vrsto, vsakdo je hotel imeti vsaj majhen drobec zvana. Potem sem vi-del, da je prišel vojak, nekaj več je moral biti, in je tistega moža, ki je tolkel zvon, grdo nahrulil. Menda mu je hotel povedati, da ne sme zvana poškodovati, ako ga bo pokvaril, da ne bo več za rabo. Saj tak-ne ne bo, so mislili ljudje. Mož je prenehal deliti spomine, lju-dje so se morali umakniti.

Od nekdaj so prinesli dolgo lato, da so zvon dvignili po-kenci. Ležal je namreč žalost-no prevrtnjen. Dasi se nam je zvon od blizu zdel velik, je bil vendarle majhen, niti meter od tal ni bil visok. Če bi bil lesen, bi ga lahko sam odnesel. Hoteli so ga zasukati in skozi oven so potisnili lato. Na vsaki strani se jih je nekaj uprlo in meni se je vse to obračanje zdelo smešno. Toliko mož na-enkrat hoče obračati ta ubogi mali zvonček! Bom jaž kar sam na sredi poprijel in sam zasukal, sem mislil in res po-prijel. Možje so v tistem trenu-tku pritisnili na lato, vsak na svojo stran. Potem sem sil-no zakričal. Bilo je prepozno. Ko so možje z lato odnehali, sem iz ovna potegnil prst, po-mečkan, za dva prsta, višnje-v je bil in silna groza me je ob-šla. Kaj se je potem z menoj godilo, nisem več vedel in še danes ne vem. Menda so me za silo obvezali in potem sem doma pri peči na klopi zaspal. Vem, da sem dolgo jokal še zvečer, ker sem mislil, da so prst gotovo odrezali, ker je bil tako spačen.

Nenadoma sem se zbudil. Pozabil sem na rano in na zmečkani prst, planil sem ven. Mimo hiše je šla procesija. Vi-del sem ljudi, resne, objokane, obupane, videl sem vojaše in konje, videl voz in na njem zvon, ves v venci, ves v cvet-nju, da sem ga komaj razločil.

Žalosten sprevod se je pomikal kakor pogreb skozi vas. Konji so bili okrašeni kakor takrat, kadar vozijo bale, tudi voz je bil ves ovit s pisanimi venci aster in regin. Vsa ta lepota je imela nekaj groznega, nekaj o-gabnega je bilo v njej. V tem trenutku sem šele začutil, da me prst prav za prav zelo boli in da mi kljuje po vsej roki.

Hotel sem za vozom in za ljudmi skozi vas in čez polje. Mati me je prišla in rekla, naj doma ostanem, da sem že vi-del. Bom pa doma ostal. Jo-kal sem.

Iz zvonika je jokali mali ubiti zvon, ki so ga še pustili. Jesen je bila, ko so cveteli zadnji na-gelji po oknih, ko je bilo po vseh zelnikih polno aster in re-gin. Tista strašna jesen je bi-la najlepša in najbolj ogabna, kar sem jih doživel.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
Rodil se je leta 1381 (takrat, ko je bila bitka na Kosovem polju) in je umrl leta 1588. Pravi, da je preživel dva-najst angleških kraljev.

St. Lambert. Toliko groze in strahu se nismo učakali, v našem kraju ko v zadnjem času. Plat zvana je klical na pomoč k požaru v Jarše — še in še. Zlobna roka je hotela na vsak način uničiti Jaršane v teh hudih stiskah. Podtak-nil je gorivo pri posestniku Bo-rišku v takem času, ko so lju-dje zunaj, z namenom vse kon-čati, tudi živino. Pa prišlo je pravočasno gasilstvo z brzgal-no na pomoč, tako da je bil le-ta posestnik uničen. A zloči-nec ni bil zadovoljen s to hu-dobijo in je drugi dan vnovič zažgal pri Groboljškovi. Ga-silstvo je prečrtalo njegovo sa-tansko zlobo. Zgorela je hiša in drugo je ostalo. Pogorela sta imela veliko škodo, a zlo-činec nobene koristi in se je ko-maj oddahnil, ko drugi dan za-pali pri Grošlju hlev, poln kr-me, orodja in strojev. Ogrom-na škoda v teh stiskah. Ljudje se silno trudijo in pomagajo pogorelec do strehe. Koliko stroškov in mučnega trpljenja za vse. Da ni gasilstvo vse sto-rilo, bi bilo ljudem za obupa-ti. Upajmo, da bo zločinec dobil zaslužen kazni!

Pri padcu si je zlomil križ. V Apeninku v Pečovniku pri Celju se je zelo nevarno po-škodoval pri obračanju voza 26 letni krojaški pomočnik Ko-lar Franc iz Zvodnega pri Te-harju. Ko je obračal voz, je padel in si zlomil križ. Pripe-ljali so ga v celjsko bolnišnico.

Petelin je izključal oči dve-letni Sukreti Šahbegovi v Bre-žicah pri Sarajevu. Ko je ma-ti delala v kuhinji, je dekletce odšlo na dvorišče in se pribli-žalo petelinu. Petelin je pa skočil na otroka, ga podrj, sto-pil na prsa in začel kljuvati oči. Na otrokov krik je prišla mati in prepodila petelina. Zdravniki upajo, da bodo de-kletcu rešili življenje, od oces pa morda samo eno.

102 smrtni obsojdi sta bili izrečeni v Jugoslaviji v zad-njih desetih letih.

Polno realno gimnazijo bo-dopopet odprl v Kočevju in sicer postopno od šolskega le-ta 1938-39 dalje.

Veleposestvo leži v bližini Gornje Radgone, v sredini gri-ča pa je grad, katerega sedaj prenavljajo v banovinsko hi-ralnico. Grad sam je bil v iz-redno slabem stanju in bi kot tak v nekaj letih postal razva-lina. Nova streha, krasno dvo-rišče pročuje priča, da no-vi gospodar pridno obnavlja. V gradu že sveti elektrika. No-vi vodovod izvrstno deluje. Trenutno obnavljajo okna in vrata. Vsa dela bodo končana v treh letih. Iz dela, ki je že narejeno in iz dela, ki je še v načrtu, je razvidno, kakšna im-pozantna zgradba bo to. V ne-

kaj letih bo tu prostora za več sto hiralcev, katerim bo grad poleg komforta nudil še kra-sen razgled na Slovenske gori-ce, na Prekmurje in Apaško kotlino, okolica pa lepe spre-hode po grajskih sadovnjakih.

Selca nad Skofjo Loko. Dne 30. septembra je umrl Peter Pavlič, posestnik na Prtovcu pod Ratitovcem. V njegovi hi-ši je stanoval rajni dr. Krek, ki je hodil deset let na počit-nice v to gorsko vas, 1000 m nad morjem visoko. V tistem času je tudi zelo veliko turis-tov, ki so šli na Ratitovec, do-bilo v tej hiši gostoljubno stre-ho. Vsi ti se dobro spominja-jo moža, ki je zdaj umrl v 76. letu starosti. Cerkvi na Pr-tovcu je oskrbel lep nov ta-bernakelj in novo monštranco. Sin Janez, ki naj bi posestvo prevzel po njem, je padel v vojni. Od takrat dalje je za-šla v hišo velika skrb in ža-lost. Poleg tega so prišle na-denjše razne druge nesreče. Žena mu je umrla pred šest-mi leti. Teža križev, ki jih je moral nositi in pa starost sta mu priklicali rešitev, t. j. od-hod s tega sveta v boljše živ-ljenje.

USODA PROSTOVOLJCEV NA ŠPANSKEM

Perpignan, Francija, 21. ok-tobra. Člani nevmeševalnega odbora so letošnje poletje ob špansko-francoski meji našli skoro 200 ameriških in angle-ških prostovoljcev, ki so se najbrže izgubili v gorah ter so hodili toliko časa, da so oma-gali in umrli. Nekateri so pa-dli z visokih skal v brezna, nekatere pa so napadli volko-vi in so od njih ostale samo kosti in nekaj obleke.

NAROČILA ZA STENSKI KOLEDAR ZA LETO 1938

bomo prejeli do 1. novembra 1937
VELIKO VESELJE naredite domačin v starem kraju, če jim za novoletni dar pošljete stenski koledar "Am. Slovenca" za leto 1938. Da bo mogoče ustreči vsem, zato oglašamo stenski koledar za leto 1938, že v naprej. Tis-kali jih bomo le toliko, kolik-or jih bo naročenih v naprej. Pošljite naročilo za stenski koledar pravočasno, do 1. no-vembra 1937. Koledar stane s poštnino vred 20c, kar pošljite v znamkah ali v gotovini na: KNJIGARNA AMERIKAN-SKI SLOVENEK 1849 W. Cermak Road Chicago, Ill.

Najnovejša knjiga!

Sežite po najnovejši knji-gi, iz katere dobite lahko vse podatke za pridobitev

ameriškega državljanstva

Knjiga vsebuje vse naj-novejše postavbe in je pravkar izšla. Dobite jo samo pri založništvu

"AMERIŠKA DOMOVINA"

SLOVENSKI DNEVNIK slovenska unijaka tiskarna 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Pošljite 25c v znamkah ali money order in knjigo vam takoj odpošljemo.

POROČILO JAPONSKE ADMIRALITETE

Japonska admiraliteta poro-ča, da je bilo tekom sedanje vojne med Japonsko in Kitaj-sko do 11. oktobra t. l. potop-ljenih 18 kitajskih bojnih la-dij; dalje, da je bilo uničenih 143 kitajskih aeroplanov, 181 jih je pa moralo vsled obstre-ljevanja pristati; japonskih aeroplanov je bilo pa uničenih 39. Poleg tega je bilo poruše-nih 18 kitajskih aerodromov in 10 arzenalov. Koliko človeških življenj je zahtevala ta vojna, pa še ni znano.

BIVŠI OGRSKI DIKTATOR ARETIRAN

Moskva, 22. oktobra. — Bela Kun, madžarski komunist in diktator madžarske republike po svetovni vojni, je bil tukaj aretiran. Najbrže da bo tudi

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošljite denar v stari kraj; KADAR se namenjeni v stari kraj; KADAR šelite koga iz starega kraja, se obrnite na nas.

KARTE prodajamo za vse boljše par-nike po najnižji ceni in seve-da tudi za vse izlete. Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denzarno pošljite izvrševanje točno in zanesljivo po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

Navedene cene so podvršene premem-bi, kakor je kurs. Pošljamo tudi denar brzojavno in izvršujemo plačila v dolarjih.

V vašem lastnem interesu je, da pi-šete nam, predno se drugje poslu-žite, za cene in pojasnila.

Slovenic Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 116 West 12th St. New York, N. Y.

on postal irtev sovjetskega či-ščenja. S tem bo končana bur-na življenska karijera tega znanega komuniste.

Bela Kun je promoviral na dunajski univerzi, kjer je stu-diral pravo. Ko je pričela svetovna vojna, je vstopil kot patrijot v avstrijsko armado. V ruskem ujetništvu se je na-vzel boljšejskih idej, in po svetovni vojni je odpotoval v domovino, kjer je vpriporil ko-munistično revoluto ter postal madžarski diktator in krvolok. Na tem mestu je ostal, dokler ga ni strmoglavil Nikolaj Hor-thy, sedanji madžarski regent.

Udobnejše potovanje

Sedaj, ko je poletni naval potnikov za Ev-ro-pu polnjen, bo potovanje udobnejše in pri-jetnejše. Ako ste pred Božičem namenjeni v stari kraj, mi čim prej pošite za Vozni red parnikov, cene kart in druge infor-macije.

CENE ZA DENARNE POSILJKE

Pri večjih zneskih sorazmerno popust. — Pošljamo tudi v am. dolarjih.

SORODNIKE IZ STAREGA KRAJA je sedaj mogoče dobiti, ako Vaše premoš-tnje nudi zadostno garancijo. Pišite po po-štili.

NOTARSKI IN DRUGI POSLI

Kadar imate kak notarski posel, ali kadar imate kako drugo zadevo s stari krajem, je v Vašem interesu, da se obrnite na sledeči zaslav:

LEO ZAKRAJSEK GENERAL TRAVEL SERVICE, INC. 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

VABILO NA IGRO

"MICKI JE TREBA MOŽA"

veseloigra v štirih dejanjih

katero priredi

društvo Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. J., Chicago, Ill.

V NEDELJO 31. OKTOBRA 1937

V SOLSKI DVORANI na Cermak Road in Wolcott Ave. (22nd and Lincoln St.)

OSEBE:

MATEVZ GORIČAN, bogat kmet	Mr. John Stare
MICKA, hči-edinka	Miss Mary Vaupotic
URŠA, dekla	Miss Brigita Spenko
JANEZ, sosed, kočar	Mr. Anton Krapenc
NACLA, hribovska kmetica	Mrs. Mary Stare
NACEK, njen sin	Chas. Grill (23rd St.)
REPLA, pobiralca jaje in prodajalka saharina	Mrs. Helen Kusar
KOREN, kmet	Mr. Jos. Zihel
JURIJ, hlapec	Mr. Wm. Bogolin
IVANKA, kmetško dekle	Miss Clare Stayer
ANICA, kmetško dekle	Miss Angeline Salmich
TEREZA, svinjska dekla	Miss Mary Stare
DRASKOVIČ, starejši svat	Mr. John Miklar, Sr.
FRVČ GODEC	Mr. John Foys
DRUGI GODEC	Mr. Frank Debevec
DRUG	Mr. Frank Wolscik
DRUŽICA	Miss Gizela Turner

IGROVODJA: Mr. Peter Vidmar

Pričetek igre točno ob 2:30 popoldne
Po igri se bo servirala okusna večerja po zmerni ceni.
Zvečer plus—svira John Foys orkester
Vstopnina: Za igro in ples 50c—Za ples samo 25c
Vse rojake(inje) iz Chicaga in okolice vljudno vabi
—ODBOR.

JUGOSLAVIJA

NAJHITREJŠA DIREKTA PROGA

Pojdite v vašo domovino, po solčni južni poti, najboljša pot. Poletno vreme in čisto morje se vam najbolj prilaga na ITALIAN LINE parnikih, parniki ki so neprekosljivi glede udobnosti in potrebe na modernem potovanju po morju in posebno izdelani, da imate veselje potovati po JUŽNI POTI.

VULCANIA — SATURNIA

Naravnost v Jugoslavijo—19. nov., 27. nov., 23. dec., 8. jan., 21. jan.

REX — C. DI SAVOIA — ROMA

Preko Gcnove—30. okt., 6. nov., 13. nov., 20. nov., 4. dec., 11. dec.

Za informacije in rezervacije se obrnite na katerikolega zastopnika ali na naš urad

1000 CHESTER AVENUE, CLEVELAND, OHIO

ITALIAN LINE

KEEP In Line

With the Key
Jay Boosters. Action
and More Action Means Success!

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

JOIN KSKJ'S

March To
Progress! Fall In!
Boost KSKJ Sports!

TRINITY KNIGHTS NEAR SEVENTH MILESTONE, PLAN ACTION COMEBACK

Brooklyn, N. Y.—Seven years ago, on Nov. 9, 1930, the Knights of Trinity were organized. Ten young American-born Slovenian young men, full of fraternal ambition and anxious to continue the tradition of their fathers and mothers, joined up with the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union, known as the KSKJ.

Their society was the 238th to join this Union. Full of that great ambitions and expectation which is the natural asset of youth, they ventured upon a well planned program of social and fraternal activity.

Time and hard work held no fears for these ambitious boys, and it was a very short time before this new society was known and talked about in the KSKJ circles.

Their ventures in the dramatic and athletic fields were widespread and it was not very long after that applications for membership poured in.

With a mere handful of members they ran social affairs that would have done justice to societies with a membership of a hundred or more.

Out of this small membership a basketball team was trained and put on the floor. Their success in this field of sports will be a tradition in the Knights of Trinity as long as this society has a breath of life left. Their greatest ambition was reached when they compiled a consecutive string of 29 victories.

Their greatest and most disheartening handicap is their isolation from KSKJ competi-

tion due to the great distance from the active Midwest.

Move these boys into the heart of Midwestern activity and you will see a society that hurdles the hardest obstacles with their traditional "never say die" spirit.

For the past few years the Knights have been inactive in the field of sports due to many obstacles that have arisen.

Some members quit the society, some got married, some grew nonchalant due to inactivities until at the present time there is absolutely nothing doing.

But through it all, the heart of the society has been kept alive by those stalwart boys, those few charter members who started this society seven years ago.

Their unceasing and undying spirit has kept things alive, and if that proverb of "If you keep a thing for seven years you will again find use for it" comes true, you will again see these boys come back.

From what I can see, there is at present time a restless feeling among the boys and I can honestly say that in the very near future these boys will again launch upon a program that will again put them on the map.

Root for them as they reach another milestone and string along with them at their every venture.

You can't keep a good man down, and I know about 18 of them.

John P. Staudohar.

TEN JOLIET MEN MAKE RETREAT AT MAYS LAKE

Joliet, Ill.—Ten members of St. Joseph's Young Men's Holy Name Society made the week-end retreat at Mayslake, Ill. Exercises were held Oct. 22 to 25.

The young men are Anthony Buchar, Frank Laurich, Edward Dolishek, Joseph G. Laurich, Raymond Muhich, Raymond Stukel, William Todorovich, Leonard Wedic, Julius Zlogar and Frank Zugel.

ST. VITUS, GUILD TO OPEN SEASON

Cleveland, O.—The St. Vitus' Dramatic Guild will present its first Slovenian play for the current season Saturday and Sunday evenings, Oct. 30 and 31. It is entitled "Crnošolec" (The Seminarian) and will prove interesting not only to the older folks but young as well. For here we will see a young man entering the seminary and distracted by worldly attractions until it almost spells ruin for him. But everything ends happily to the satisfaction of everybody.

Spectators will have an opportunity to see what superstition can do; they will see how gullible a peasantry can be even as late as the turn of the present century. For instance such black magic was attributed to priests as calming fires, invoking hail storms, and dispersing rain storms, simply by opening their Latin prayerbooks and pronouncing the necessary words and the elements would obey them. Of course, we know that such practices are not true nor are they hardly possible. And yet it will furnish a tense situation throughout the play.

After presentation the Mlinar brothers will furnish the music for dancing. Refreshments will be available.

ANNOUNCE, CONCERT, DANCE

Euclid, O.—The Singing Society Adria will present a concert and dance Nov. 21 in the Slovenian Home, Reher Ave. The program will start at 7:30 p. m. Frankie Yankovich and his orchestra will furnish the music for dancing.

THE STORY OF BEN AND BETTY

Ben Bottle was a sporting chap who dined at barbecues; he wore a low-cut broadcloth vest, and spangles on his shoes.

He tripped the light fantastic toe, he sang "The Gang's All Here"; he played a first-class game at bridge, and spiked his bottled beer.

Now Ben he loved a pretty maid, her name was Betty Brown, and Betty liked her bottle, too; they painted up the town.

Ben's bottle was his daily friend—and thus he played the game; it took ten years to pickle him and bottle up his frame.

So Betty is a widow now, without a blessed sou; Ben couldn't play the bottle game and buy insurance too.

Her children's in an institute, and Betty's on the blink; poor Ben is in an arid place without a drop to drink.

—Selected.

URGES JOSEPHS TO FORGE AHEAD

Matoh Asks Aid for Cadet Corps

Cleveland, O.—Calling for aid from the membership, Vice President Frank Matoh, presiding at the recent meeting of St. Joseph's Society, No. 169, urged members to retain their spirit and adopt the plans which will further augment the lodge's representation as being the outstanding unit in the organization.

Included in the plans is the ways and means of uniforming 125 cadets, which will complete the corps program. Already with a crank band under its banner, the lodge is rehearsing a bugle unit of 28 girls. A concert and dance to be given by the Cadets and band is in the making.

Mike Zlate made a plea for bowling activity and was named to the committee with Joseph Kozar and Stanley Zupan to round up at least four teams.

Following an annual custom, the lodge will hold a turkey-chicken festival Nov. 24 in the Slovenian Home, Holmes Ave. Assisting the officers in making plans will be Mrs. Pauline Mauser, Mrs. Frances Dolinar, Misses Marie Lukanc, Rose Chapic and John Grill, John Mesece and Mike Zlate.

Following the business session a travelogue movie was shown through the courtesy of Member Frank Pike.

ST. JEROME'S BILLS WPA VAUDEVILLE; CALL OFF SOCIAL

Canonsburg Jays Change Halloween Social

Canonsburg, Pa.—On Friday night, Oct. 29, St. Jerome's Society is presenting 15 acts of vaudeville by a troupe of WPA actors from the Federal Works Project from Pittsburgh.

This cast is a very talented group being made up from the best actors in Pittsburgh. The show will start at 8:15 o'clock. All boosters and their friends are invited to attend this big show.

Owing to a previously arranged affair, the Halloween party for Sunday night, Oct. 31, has been called off by the boosters. The next affair by the boosters is a party on Sunday night, Nov. 7. Every member is to donate a prize for this affair, which will be one of the largest of its kind ever held at the KSKJ home.

ANNOUNCEMENT

La Salle, Ill.—Announcement has been made of the marriage of Miss Anna L. Ajster, daughter of Mr. and Mrs. Joseph Ajster, 80 Third St., to Otto Maas Jr., son of Mrs. Otto Maas. The ceremony was performed on Sunday, Oct. 17, by the Rev. Fr. Joseph, pastor of St. Roch's Church. The attendants were Mr. and Mrs. Joseph Ajster Jr., a brother and sister-in-law of the bride, who are visiting in La Salle, but who reside in California.

Jugoslavs' Contribution to America Manifest in Many Ways

HENRY M. GALLAGHER
Chief Justice, State of Minnesota

An address delivered in Hibbing, Minn., Aug. 29, to the convention of the American Jugoslav Association of Minnesota by Chief Justice Henry M. Gallagher of Minnesota.

I am at a loss to know what good fortune made it possible for me, a resident of southern Minnesota and an Irishman by extraction, to address you residents of northern Minnesota and Jugoslavs by birth or by descent on this important occasion. More fitting and more appropriate, I am sure, were the words of wisdom you heard from the lips of your friend and your countryman, Mr. Strizich, and the counsel you received from your fellow citizen, Judge Hughes and Judge Nolan, all of whom you properly honor and respect. They are all credits not only to themselves and their families but to northern Minnesota as well.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to our Page, please consider the following:

1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacing.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by our Page not later than 8 a. m. Monday prior to intended publication.
7. Address communications to our Page, 6117 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

John Beyer
John A. Cankar
Mary Deiter
Rose C. Derulo
Gale Eliech
Joseph Erskull
Frances Brown
Marie Groom
Frances Janacek
Agnes Jenich
Joseph Kuznetz
Joseph J. Kline
Edward Kompare
Milton Koren
Victoria Kral
Frances Lokar
Valentine Malackar
Vie Malien
Joseph Mitro
Michael Polutnik
Frank Rikich Jr.
Alphonse Seayee
John P. Staudohar
Stephen Strong
Francis Sumic
Peter Szeg
Harry Trambush
George Vertin
Mrs. Anthony Yapel
Frank Zahar

40 BOWLERS RESPOND AS PITT JAYS PREPARE TO START LEAGUE PLAY

Pittsburgh, Pa.—At their recent meeting the Pitt KSKJ Boosters were honored with the presence of the Rev. Herman Golobic who, at the suggestion of President Frank Sumic, gave a little talk on the Catholic Youth Movement to a very nice group of boosters. The boosters appreciate Father Herman for his presence, and hope that he will often find it possible to attend the Pitt KSKJ Boosters' meetings.

Bowling was one of the main topics of the meeting, and the following committee was elected for this season: Frank J. Lokar, president; Henry Mravinc, vice president; Mary Golobic, secretary; Mollie Sumic, treasurer; Frances Lokar, publicity manager.

Much interest and enthusiasm is being displayed this season at the bowling alleys, and although we have not as yet set up regular teams, because of the great number that keep coming each Tuesday evening, we have numbered at the present time 40 bowlers who have been bowling with us the past weeks.

In order to get the league started, Tuesday, Nov. 2, was set as the starting date for the assignment of teams. Of course, this does not mean that you can not join us after this date, but it does mean that in order to be able to place you on the respective teams, we would like to have your name. As we go on,

we will naturally keep adding bowlers to the teams. It is always best for the team as well as the league to know just how many bowlers they have and how many they can depend on. We hope that we can increase our present number to an even greater one in the next two weeks.

We invite you to come up to the Lawrenceville Recreation Alleys any Tuesday evening and see what a jolly group is assembled. We are sure that you will want to be one of us and partake of the enjoyment of the evening.

The wives with their husbands and the husbands with their wives, as well as the girls with their boy friends and the boys with their girl friends, have responded 100 per cent, which certainly helps to give us such a large group of bowlers. We don't want you to feel, however, that this is just a cou-

(Continued on page 8)

TO HONOR TEAM

Cleveland, O.—The gala social billed by the Orels of St. Vitus' Parish for Oct. 29 will serve a double purpose: a Halloween dance and an affair to honor the lodge's indoor team, this year's Interlodge champions.

The dance will be held in the newly decorated St. Vitus' School hall and will feature Frankie Yankovich's Orchestra.

It was Dr. Michael Pupin who perfected the modern telephone coil, which makes it possible to hear more distinctly over the phone. In addition to being a great scientist, he was a man of outstanding literary ability.

Outstanding as missionaries were Father Pirc and Bishop Baraga. The latter, a fine gifted boy, after studying law and other useful sciences at the University of Vienna, became convinced of his vocation and entered the priesthood. After spending a few years in a Slovenian parish, he decided to fulfill his long cherished desire to do missionary work among the Indians of America. For 22 years he endured the extremes of hardships and perils in the work he loved and became elevated to the bishopric in 1853. He was idolized by the Indians and became a power for good among Americans and particularly among those of his race.

In the World War you demonstrated your patriotism and loyalty to America. Many of your countrymen died on the battlefields of France and Belgium and the hardships your home folks suffered and the loyalty they displayed are now matters of history.

Some say that America has given to you. It has, as it has always given to those from foreign soil, who came to this country, become citizens and abide by its laws and its customs. But you, too, have given to America and it is my firm belief that you have given more than you have received, particularly in the section of the state where you have settled and resided. The value of your contributions, not

(Continued on Page 8)

Confessions of a Globetrotter DORIS MARIE BIRTIC

Editor's Note: The following is the first installment of a series of articles written by Doris Marie Birtic, who returned recently from a seven weeks' Mediterranean cruise awarded her for a prize essay in a contest sponsored by the Cleveland Propellor Club.

Miss Birtic, 15 years old, the daughter of Mr. and Mrs. Luke Birtic, 1353 E. 84th St., Cleveland, O., is in her junior year at Notre Dame Academy.

We are certain the readers will enjoy the account of Miss Birtic's many and interesting experiences.

There seemed so much to say in the few minutes that remained before I boarded the train for New York, where the S. S. Exochorda was waiting to take me on the six weeks' cruise to the Mediterranean which I had won in a national essay contest on the American Merchant Marine.

After promising mother that I would be sure and write often, assuring Dad that I would watch out for drafts, and my sisters that I wouldn't be seasick, I found that everybody was crying, that is, everyone excepting me. I had waited for this trip for weeks and I only thought of the good times I would have to tell to them when I returned. One last kiss and embrace, and with a promise to be good, I smiled and ran down the stairway to the lower level of our grand Union Terminal to catch my train.

The porter directed me to my car and showed me my seat. It

was a relief to sit down, for the day had been a full one: last minute callers, telegrams, urgent matters to be attended to, goodbys to be said, tears to be shed, and what not.

As the train puffed its way out of the Cleveland station, six weeks seemed a mighty long time, considering I had never been away from home in my 15 years. Alone—and, well, not exactly lonesome. I will admit, though, that I even felt some affection for the dirty Cuyahoga River as we hurriedly crossed over it.

I retired early, for I was very tired, but it seemed that I had just fallen asleep when I heard the porter call out that in 30 minutes we would reach New York.

"New York!" The wonder city of the world at last! As I stepped off the train in Grand Central Station at 7:30 a. m., Aug. 7, a tiny, vivacious person, simply glowing with personality, came up to me, introduced herself as Miss Nelson, and extended to me a most hearty welcome in behalf of the Propellor Club. She arranged to have my baggage sent directly to the pier, and then took me to breakfast in the best of modernistic restaurants, but I was so thrilled with it all that I really didn't have any appetite.

The buildings were so tall that they seemed to envelope us. Huge structures to the right of us, more to the left of us; everywhere were these towering examples of man's ingenuity. In the midst of it all people were rushing madly

(Continued on Page 8)

FOR GOD, HOME AND COUNTRY

By FATHER KAPISTRAN

How can anyone maintain that religion has nothing to do with living, when today practically every novel and magazine story is an attempt by its author to advance his own religion of living through his characters.

Take an example from the November issue of a well-known magazine.

The story brings us to a shell-hole in No Man's Land where a wounded major, a dying private, and a chaplain are caught in a barrage.

They argue. Should the chaplain save his own life or save the private's soul?

The major tells the chaplain to save his own life, go to headquarters, tell them the Germans are retreating, not advancing, and now is the time to attack. It will mean victory for the Allies.

The chaplain insists on bringing the private back to God; because, he tells the major: "God is first and there is no second."

"What God?" asks the major.

"Our Father in Heaven," says the chaplain.

"OUR Father? The father of the Christians?"

"The Father of all created life!" answers the chaplain.

Then the major reveals all the confusion and despondency of his soul, the fruit of what moderns call "evolution":

"He created a few cells swimming in a warm ocean," says the major, "and after that they just grew, eh? Grew into fish and birds and mammals; and then into man? Or do you choke on Darwin?... your God taught His creatures to live by war. Didn't He? The big cells ate the little ones. Life was born hungry. It's kept on feeding on the weaker fellow. It's kept on trying to be stronger."

The major's religion is not only Darwinism but a TWISTED Darwinism.

Chesterton says: "The point of Darwinism was not that a bird with a longer beak thrust it INTO other birds, and had the advantage of a duellist with a longer sword. The point of Darwinism was that a bird with the longer beak could reach worms at the bottom of a deeper hole; that the birds who could not do so would die."

What Chesterton describes as the INCORRECT view of Darwin's THEORY, is the view taken by moderns.

It was bad enough for Darwin to have made mistakes. But moderns have taken even his mistakes wrong.

Chesterton says this wrong view "came as good news to bad men; to bad rulers, to bad employers, to swindlers and sweat-shedders and the rest. The rich man discovered it was not only convenient but cosmic to starve or pillage the poor, because pterodactyls may have used their little hands to tear each other's eyes."

In other words, like the major, moderns have twisted even Darwin's theory (which is ONLY a theory) from a survival of the fit to a STRUGGLE AGAINST the unfit. And this twisting was done to justify the modern religion of cut-throat competition.

Who said religion has nothing to do with living?

Detroit Secretary, Sister Marry on Same Day

Joliet, Ill.—A double wedding took place Tuesday morning, Sept. 28, at the 8 o'clock Nuptial High Mass in St. Joseph's Church, with the Rev. Fr. Hiti officiating.

The two daughters of Mr. and Mrs. Joseph Verbic, 204 Harrison Ave., were married—Anna becoming the bride of Anton Fondek, son of Mrs. Anna Fondek, 311 Francis St., and Alice of Detroit, Mich., becoming the bride of Felix Belanger of Detroit, son of Mr. and Mrs. Joseph Belanger of Chatham, Ont., Canada.

The brides were given in marriage by their father.

Ann's attendants were Miss Theresa Dedinski, niece of the bridegroom, who was the maid of honor, and Miss Frances Kojancic, the bridesmaid, while Walter Smaron served Mr. Fondek as best man and Patrick Hartney was the ring bearer.

Alice's attendants were Miss Monica Plunke of Detroit, niece of the bridegroom, as maid of honor, and Miss Helen Legan as bridesmaid, while Joseph Verbic, brother of the bride, served Mr. Belanger as best man, while Antoinette Hartney, niece of the bride, was the ring bearer.

A reception was given the couples in Slovenia Hall. Out-of-town guests were Mr. and Mrs. Joseph Belanger of Canada; Mr. and Mrs. Charles Prazen of Detroit, Mich.; Mr. Dan Verbic of Indiana Harbor, Ind., and Miss Katherine Sertic of Indiana Harbor, Ind.

Mr. and Mrs. Anton Fondek left for a short trip to Indiana, and will be home to their friends at 204 Harrison Ave., Joliet.

Mr. and Mrs. Felix Belanger left for a short honeymoon to Quebec, Canada, and upon their return to Detroit a reception in their honor was given, with 125 friends in attendance.

Mr. and Mrs. Felix Belanger are at home to friends at 91 Harper Ave., Detroit.

Both brides are members of KSKJ, Mrs. Fondek of St. Genevieve's Society, No. 108, and Mrs. Belanger is secretary of St. Joseph's Society, No. 249, Detroit, Mich.

JUGOSLAVS' CONTRIBUTION

(Continued from page 7)

only in industry, but in civic life as well, has measured up to what was expected of you and compare favorably with similar contributions by those from other lands.

It is no disgrace to be of foreign birth. After all we are a nation of foreigners. If it were not for those who came here from foreign lands: from Spain, from France, from Germany, and Italy and Russia and Jugoslavia and Ireland and other countries of Europe this particular part of the country might still be under the control of the Indians and your vast mines of iron and ore not even touched. And in most instances, they have made good citizens and have contributed to the advancement and progress of the country.

"It is that love of Country which leads a man to give his Country that which his Country needs at the time his Country needs it."

Uplifted above dome and spire in our nation's capitol is a noble gray shaft that pierces the lowering mists of the city like the finger of God as though pointing the aim and the way of a self-governed people. That shaft is our National Symbol. Erected by a grateful generation to their country's father, it symbolizes in its plain, unbroken lines and lofty proportions the straight life and high purposes of the nation's founder; the clean, exalted character of the nation's destiny; the up-towering, untouched height of the nation's promise to mankind. Born with the undying spirit of liberty, encompassed by the inviolate seas, America is uplifted above the powers and principalities of the earth even as that shaft of Washington is uplifted above the noise and clamor of the city. Here is the monument of which that shaft is but a symbol; a nation standing alone; a nation, unhampered and free; a nation, self-governed and united—Our Country: where all the races and peoples of the world congregate, like the stones in Washington's shaft which were gathered from every known land.

We, in this great melting pit of the world, are of the blood of every land and country under the sun, and naturally have some pride in the glories that twine around our own homelands; those of England are proud of the glory that is theirs because Shakespeare and Milton and Wellington were of their blood; those of Ireland are proud of Emmett and Moore and O'Connell, and those of Scotland of Bobbie Burns; those of France are proud of Napoleon, and those of Germany of Bismarck and Schiller, and each is proud of the men who added luster to the glory of his land—yet, what are the glories compared to the glory of our immortal Washington who founded this free men's republic and set up a government of the people, by the people and for the people; what are the glories of those men as compared with the glories of our own Abraham Lincoln who made the words of the declaration, "All men are created free and equal!" a living fact?

This is our country and this is our flag—the best and the dearest in all the world. We are living in the best country in all the world and in the center of activities in that country. We are living in a country where honor among men and virtue in women are the rule and dishonesty and immorality the exception; where education and civilization have reached highwater mark with that mark pushed up a little higher than ever before; where our splendid educational institutions are preparing young boys and girls alike for the great struggles and grave responsibilities of life; where all things are possible to the young man of ambitions, perseverance and integrity and where the sluggard and shyster eventually find deserved oblivion; or where no accident of birth or caste can decide the future of any American boy; where the young man just entering upon life's career is not handicapped by his father's failures and thereby disheartened or assured of success by his father's eminence and thus induced to lessen his own efforts; a country which encourages every lofty and noble ambition of its poorest son and ever holds before his eyes the highest prize in all the land—the presidency, for we Americans claim what the whole world has now conceded—that it is a much greater honor to be elected president of this republic by the free votes of its millions than to gain a kingdom by accident of birth.

I can think of nothing more appropriate to close with than the words of the poet who said: "What builds a Nation's pillars high, And its foundations strong, What makes it mighty to defy The foes that round it throng. Not gold, but only men can make A Nation great and strong, Brave men who work when others sleep, Who dare when others fly, They build a Nation's pillars deep And raise them to the sky."

familiar songs, accompanying himself on the guitar. As I stood there by the railing that evening, my first evening out, on waters shimmering under the silver reflection of a beautiful full moon, a refreshing breeze blowing gently against my face, and strains of enchanting Hawaiian music filling the air, I had only one thought: "How good is the good God!"

Extends Thanks for Success of Pats' Dance

Girard, O.—St. Patrick's Society's recent dance was a big success. The hall was filled to capacity and the society wishes to thank Sister Molly Robsel, chairlady, and her capable committee for making it a success.

Thanks is also due to the friends who came from Canonsburg, Strabane, Ambridge and Sharon, Pa. We hope they all had a wonderful time and that we will see them all again.

Thanks goes to our local folks and to those of Warren, Niles, Struthers, O., for their turnout.

Our next meeting falls on the second Wednesday of next month, and as there will be many important things to discuss, all members are urged to attend.

Members are also asked to attend the dance to be given Nov. 13 by SZZ No. 55, Girard, in the Slovenian Home.

M. Cigolle, Sec'y.

MEETING NOTICE

Chesterton, Ind.—The next regular meeting of St. Patrick's Society, No. 252, will be held at the home of the president, Frank Valpatic. Every member should attend, for it is important. We would like to hear from some of the other lodges of young members. The time of the meeting is 11 a. m., Nov. 8. Be sure you all come out with a new member.

Carl Wagner, Sec'y.

Witness: I think—Lawyer: We don't care what you think. What we want to know is what you know.

Witness: If you don't want to know what I think, I may as well leave the stand. I can't talk without thinking. I'm not a lawyer.

40 WILL PLAY IN PITT CIRCUIT

(Continued from Page 7)

ples arrangement of bowling, we want you as an individual. In fact, the suggestion of the wives, husbands, etc., was just a means of informing one or the other that it would be possible for the men and women to bowl together on the same evening, since previous to this for several years we have had separate girls' and women's league and separate men's and boys' leagues. The mixed bowling league this season seems to be the change that we needed—to keep the spirit and the enthusiasm of the KSKJ Boosters.

As soon as the teams are set up, the committee will make up the necessary rules and regulations for the league and the bowlers will be informed. Any suggestions that might be made by anyone of the bowlers from time to time will be given consideration by the committee and presented for approval.

The committee wishes to work hand in hand with the "gang" and will do all they can to help make this one of the happiest bowling seasons we ever had.

You will not want to miss this opportunity of joining us and be assured of a grand time at least one evening of the week during these winter evenings.

Tuesday evenings, you know, have been set aside for the Pitt KSKJ Boosters' Bowling League at the Lawrenceville Recreation Alleys (Joe Kobe's), 58d and Butler St., at 7:45 o'clock. So—let's meet at the bowling alleys.

Frances Lokar.

OUR PAGE COOKING SCHOOL

By FRANCES JANCER

Beginning in November the Our Page Cooking School will run a selection of Christmas recipes—the real holiday spirit—recipes for cookies, cakes, candies and other fruit cakes, etc. Any Our Page reader who has any special recipes for Christmas cookies or candies, kindly send them to me before Nov. 13 and they will be given due consideration. The address is 245 Tonti St., La Salle, Ill.

Roast Shoulder of Lamb

A shoulder of lamb makes a delicious well-flavored roast, cooked in the following manner:

Sprinkle meat generously

Reveals First Name In Personality Game

Milwaukee, Wis.—Well, how do you like the new personality game? It's fun and interesting. How did you fare in guessing the name of the personality described in last week's Our Page? To some it was comparatively easy and to others—they are probably still guessing. Honors go to Mary Devic, our present treasurer, who is the possessor of a sweet personality.

This week's personality belongs to a person who has always been actively engaged in the betterment of the Baragas. Has occupied one of the executive chairs. Is not a person of few words and speaks with a firmness and clearness of mind. Is tall, dark and eligible. Has had a thorough training in engineering. Although he is a man's man type, I'm not saying that he is not a lady's man. Now that you know it is a Knight of Baraga, I shall refrain from camouflaging the gender of the personality. Anyone can recognize his infectious laugh, which makes him quite the life of a party. Watch next week's paper for the identity of this Baragite.

As this is the time of the year for sweet apple cider, I am taking the liberty at this time to ask the young ladies and the young men to let the writer know whether or not they would be willing to contribute apple cider and doughnuts for an after-meeting social at our Nov. 4 meeting. My telephone number is Orchard 1134-R.

Contributions from Baragites for publication in the Our Page will receive my careful consideration if you will call the above mentioned telephone number. Any social or news items will be welcome.

To get the utmost from your KSKJ insurance policy, pay your dues by the 25th of the month.

Agnes Jenich.

KSKJ ATHLETIC BOARD

Athletic Commissioners

Commissioner of Athletics: Frank Banich, 2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Zone 1: John Starcevic, 10401 Ave. M, Chicago, Ill.

Zone 2: Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

Zone 3: Pauline Treven, 1229 Lincoln St., Waukegan, Ill.

Zone 4: Rose Chapic, 845 E. 146th St., Cleveland O.; Leo C. Svete, 1780 E. 28th St., Lorain, O.

Zone 5: Rudolph Materie, 1220 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Zone 6: Frank Glavan, Box 11, Aurora, Minn.

Zone 7: Frances Lokar, 4908 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.; Francis J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Zone 8: J. P. Staudohar, 1675 Gates Ave., Ridgewood, Brooklyn, N. Y.

Zone 9: Nick Mikatich Jr., 208 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

with salt and pepper, and lay in a roaster, fat side up. Place in hot oven, and baste occasionally with the syrup drained from spiced peaches or pears. If these are not available drain syrup from a can of peaches, and add ¼ cup of sugar, 1/3 cup vinegar, 15 whole cloves and 2 one-inch sticks of cinnamon. Boil gently for 15 minutes and use this to baste the lamb. After meat has begun to cook (about 30 minutes) reduce heat to 350 degrees, and continue roasting until meat is well done, basting occasionally with the spiced syrup. Allow 25 to 30 minutes per pound of meat. Remove meat from pan and skim off the surplus fat and place halves of peaches in the brown sauce, simmer 10 minutes and serve around the roast lamb.

French Fried Potatoes

Cut raw pared potatoes in lengthwise strips, soak in cold water an hour, drain dry, and fry few at a time in hot deep fat, 375 degrees F. Drain on rough paper, sprinkle with salt. The frying time may be reduced by parboiling the potatoes before frying. To serve 25 people allow 10 pounds raw potatoes.

Fried Sweet Potatoes

3 large sweet potatoes, 1 cup nut meats, 3 tablespoons butter, salt, allspice, cinnamon and nutmeg.

Boil potatoes until soft, skim, mash, add butter and spices. Shape into balls, roll in flour and fry in deep fat.

Nut and Raisin Rolls

2½ cups flour, 4 teaspoons Royal Baking Powder, ¼ teaspoon salt, 1 tablespoon sugar, 5 tablespoons melted shortening, 1 egg, 2/3 cup milk, butter, raisins, chopped nuts, sugar, egg yolk.

Sift first four ingredients together. Add shortening, and beaten egg to milk, and add to dry ingredients, mixing well. Turn out on floured board and knead lightly. Roll out very thin. Spread with softened butter, and sprinkle with raisins, chopped nuts and small amount of granulated sugar. Cut in about 4-inch squares. Roll up each piece as for jelly roll. Press edges together, brush over with yolk of egg mixed with a little cold water and sprinkle with nuts and sugar, and allow to stand in greased pan in which it is to be baked about fifteen minutes. Bake in moderate oven from 20 to 25 minutes. Makes 18 rolls.

Chocolate Caramel Cake

2 cups dark brown sugar, 1/3 cup butter, 2 eggs, ¾ cup milk, 1 teaspoon vanilla, 2½ teaspoons baking powder, 2 cups flour, ¼ teaspoon salt.

Mix two tablespoons of the measured sugar and one teaspoon of butter with one tablespoon of the measured milk. Boil until it becomes slightly thickened. This will make the caramel sauce.

Cream sugar and shortening; add egg yolks and beat well; add milk, then caramel sauce. Sift baking powder, flour and salt into the batter; add vanilla. Fold in stiffly beaten egg whites. Bake in two greased medium sized cake pans in moderate oven at 380 degrees F. for 20 minutes.

Icing

2 cups confectioner's sugar, 1½ tablespoons butter, 1½ squares unsweetened chocolate, melted, 4 to 5 tablespoons hot milk.

Cream butter, add sugar slowly, add chocolate and enough milk to make of right consistency to spread thickly. Spread between layers and on top of cake.

CONFESSIONS OF A GLOBETROTTER

(Continued from page 7)

through busy thoroughfares. Everybody—rush—rush—rush. I wondered if anyone in the middle of that fast-moving crowd ever found time to think.

We took a taxi to the Propeller Club office on the 26th floor of Whitehall, Battery Place. From the office window I could see the Hudson River. It was just below us—and there, in the New Jersey harbor, lay my ship, the American Export luxury liner, the S. S. Exochorda! It appeared to be a very lovely ship, and, as I found out later, it really was.

I was introduced to Mr. Harding the national secretary of the club, and he and Miss Nelson saw to it that I had a marvelous time during my short stay in New York. We visited the Aquarium, Museum of Natural History, Radio City, Madison Square Garden, Empire State Building, Woolworth Building, and several beautiful parks.

After a late lunch, we took the underground tunnel to New Jersey, to Pier F, to my ship! Mr. Harding took care of the last minute details and then escorted me aboard the ship. There were many people wandering about in groups, many of whom were just friends who had come to say goodbye to one or the other of my future traveling companions.

I was left in the hands of Commander Habel, who assured me that everything possible would be done so that I would have a most enjoyable trip. I was also told that the entire crew had been informed that as I was the captain's guest, I was to receive special consideration in all matters. Life seemed rosy indeed.

I was then shown my stateroom. It was arranged so as to make it very "homey." The flowered chintz drapes, pale walls, soft blue carpeting, together with a lovely brown metal bed, dressing table, wardrobe cabinet and chairs and sofa upholstered in maroon gave it a very colorful and cheerful atmosphere. A tiny door at one side revealed a private bathroom complete with shower.

The ship pulled out of port at 5 p. m. and I said goodbye to America for six weeks.

Dinner was served quite late. The spacious dining room was filled with tables for two, four and special tables for eight. At one the captain was host, the chief engineer presided over another, and I was hostess at a third. The meal was delicious, but again excitement had taken away my appetite.

After dinner we gathered together up on deck and one of the passengers, a very gifted musician, entertained us with